APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XI, NR. 116
mai 2009

"Nu puteam obține mai mult"

● Dialog cu Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului din Învățământ Neamț

- Domnule Gabriel Ploscă, cît s-a detensionat situația din învățământ?

- Pe 6 mai, la București s-au întîlnit birourile celor patru federații din învățământ cu reprezentanții Guvernului. A fost o ultimă încercare de a detensiona situația creată. Mandatul cu care am plecat de la Neamț a fost să continuăm protestele, pentru a obține cît mai mult din ce ne-am dorit. Eram conștienți că nu putem avea speranțe în privința creșterilor salariale. În condiții de criză reală, nu avem astfel de așteptări. Avem și noi informații și știm care sînt problemele bugetare. La București, indiferent de mandatul meu, nu puteam hotărî singur. Au intervenit și elemente de ultimă oră, care pot influența decizia. Au fost prezenți și reprezentanții federației asociațiilor de părinți. Au fost discuții tensionate, într-un cadru deosebit de cel cu care eram obișnuiți pînă acum.

- Nu toți profesorii sînt mulțumiți...

- Ținînd seama de efectele pe termen mediu și lung ale celor obținute, cred că nu puteam obține mai mult decît atît. Nici ceea ce am obținut nu am fi reușit, dacă nu făceam acea amenințare de grevă, de boicotare a tezelor cu subiect unic.

Noi am plecat de la premisa că nu vom obține imediat creșteri salariale, pentru că nu sînt bani. Momentan am obținut promisiuni. Dar am fost precauți și am spus că nu încheiem protestele, ci doar că suspendăm greva. Dar primul punct din acordul semnat este cu aplicabilitate imediată. "Resursele alocate educației prin buget vor fi asigurate de Ministerul Finanțelor Publice, fără a afecta nivelul veniturilor salariale pe anul 2009". Unii colegi au resimțit ce se poate întîmpla dacă nu avem bugetul necesar. Mă refer la cei care nu au primit cei 2%, și au avut cu cîteva sute de mii de lei bune mai puțin la salariu. Noi încercăm, prin acest punct, să eliminăm efectele nocive ale unei hîrtii date de la Inspectoratul Școlar prin exces de zel. Iată un punct cu efect imediat.

- S-ar fi rezolvat altfel problema, dacă sindicatele erau mai rigide în negocieri?

- Noi, în condițiile concrete ale negocierilor, pe

A consemnat
Marius GHEGHICI
(Continuare în pag. 3)

GREVA CA UN... MEDICAMENT

Cum bine ați observat, au dispărut și "eroica clasă muncitoare" și "harnica țărănime", și "indicațiile prețioase". În schimb, au apărut protestele stradale cu blocarea circulației pe ambele sensuri și grevele de toate calibrele. Normal, trăim în democrație. Lumea evoluează. Domnii Trandafiri n-au rămas indiferenți. S-au implicat în schimbări. Aproape că nu există an școlar în care cadrele didactice să nu organizeze o " zaveră" împotriva onor ministerului. Cerința lor principală? Un trai decent și condiții pentru a profesa cu adevărat, respectîndu-se și respectînd elevii.

Ce este greva? O "armă " incomodă folosită de sindicaliști în lupta cu guvernanții. N-au născocit-o profii. Nu . Ei doar o folosesc și...deranjează. Pe cine anume? Chiar și elevii silitori care vin la școală să învețe, nu să citească de pe tablă „Grevă". Nici părinții adevărați nu sunt încîntați cînd progeniturile lor umblă breambura prin tîrg pe motiv de grevă. Un prof de multe carate, cu gradul I și vechime admirabilă, asemănă greva dascălilor cu un medicament expirat. Îl iei, nu-și face efectul, dar prin autosugestie, te simți mai bine. Așa și greviștii, ies în stradă, protestează, strigă tradiționalele „sloganuri": „Hoții!, „Hoții!" și se simt satisfăcuți. Că sunt și greve care nu deranjează pe nimeni, asta o știți mai bine ca subsemnatul. Și apoi să fim sinceri, nici greviștii nu se simt minunat. De ce? Pierd parțial sau total salariile în perioada de grevă. Partea proastă e că elevii sunt prinși la mijloc în războiul profesorilor cu Guvernul.

Trebuie să recunoaștem că învățământul românesc trece printr-o criză care în alte țări ar îngrijora. La români, nu. E considerată tranziție. Și dacă suntem afectați și de o criză financiară blestemată, totul este O.K. Dăm vina pe recesiune. Cînd poporenii aud ca profii au retribuții mici, îi cainã și îi admiră pentru devotament și pasiune. Numai că pasiunea nu ține de foame, nu acoperă facturile la întreținere, nu asigură economii pentru concediu. În consecință, pentru lucruri radicale sunt necesare soluții radicale. Greva pare a fi una dintre ele. Dar atenție, jocul de-a „uite greva, nu e greva" e foarte periculos. Duce la haos, debandada, neseriozitate. Un lucru e clar: sintagma „Învățământul e prioritate națională" rămîne un slogan electoral, în care nu mai crede nimeni. De aceea războiul sindicaliștilor din învățământ cu cei mari nu s-a încheiat. Părerea mea!

Dumitru RUSU

Reîntîlnirea cu Universitatea Catolică din Louvain-la-Neuve

După o perioadă de doi ani, de la stagiul efectuat în cadrul Universității Catolice din Louvain (Louvain-la-Neuve), Belgia, acum am fericita ocazie de a parcurge un alt stagiu de cercetare doctorală, obținut în urma concursului național pentru burse de studiu în străinătate, la Facultatea de Teologie (foto) din cadrul universității menționate, sub coordonarea pr. prof. univ. dr. Jean-Pierre Delville, profesor de Istorie a creștinismului la această facultate. Subiectul temei de cercetare, intitulat „Biserica Apuseană în societatea europeană medievală - atitudini și mentalități", mă va ajuta în definitivarea tezei de doctorat (Inchiziția - între mit și realitate) și va contribui semnificativ la o nouă abordare a temelor de istorie bisericească din cadrul orelor de religie din învățământul preuniversitar și nu numai.

Avînd trei licențe (istorie - Universitatea din Liege, teologie - Universitatea Gregoriană din Roma, studii biblice - Institutul Pontifical din Roma) și un doctorat în filosofie și litere la Universitatea Catolică din Louvain, părintele - profesor Jean-Pierre Delville este membru al Institutului de istorie medievală, Arhivele lumii catolice și al Asociației europene de Teologie Romano-Catolică. Este autorul a numeroase studii și lucrări de specialitate și îndrumă candidații pentru doctorat și studii de cercetare în domeniul istoriei bisericești pentru perioadele medievală și modernă.

Universitatea Catolică din Louvain-la-Neuve (Université Catholique de Louvain-la-Neuve) este cea mai veche și prestigioasă universitate de limbă franceză din Regatul Belgiei. A fost întemeiată în anul 1425, fiind una dintre primele universități din Sfîntul Imperiu Roman de națiune germană. Pînă în anul 1825, limba de instruire a fost latina. Actualmente, campusul universitar se află în orășelul universitar Louvain-la-Neuve (la 30 km sud de Bruxelles), fondat în anul

Drd. Mihai FLOROAIA
- UCL, Louvain-la-Neuve
(Continuare în pag. 5)

SĂ REDEFINIM PROFESIA PRIN DIALOG ȘI COMPETENȚĂ

interviu cu doamna Inspector Gen. ISJ Neamț, prof. Luminița Georgeta Vîrlan

Doamna Inspector General ați primit numirea de la M.E.C.I.- luni, 11 mai 2009 (de ziua lui Dali- ciudat artist), credeți că ziua de 11 vă poartă noroc?

Prof. Luminița Georgeta Vîrlan: Da, cifra 11 îmi poartă noroc, mai cu seamă că este și ziua mea de naștere, iar ca o interpretare simbolică, din perspectiva profesorului de limba și literatura română, sugerează armonie și echilibru în orice început, în sensul citirii lui ca "1 plus 1". Pe de altă parte, există evenimente în viața mea legate de această cifră, așa cum există și alte persoane născute în data de 11, pe care le prețuiesc, iar dumenavoastră sunteți una dintre ele.

● Să înțeleg că doriți să fim "tot unu și unu"?

Prof. L.G.V.: Am orgoliul profesional de a considera că jud. Neamț are profesioniști la catedră și da, putem interpreta și așa, că mi-aș dori să fim toți "unu și unu"!

● Trăim vremuri grele: criză mondială, an electoral, mișcări sindicale... pandemii de tot felul...

Prof. L.G.V.: Într-adevăr, cred că aceasta este cea mai dificilă perioadă dintre toate, în învățământul românesc, dificultăți generate în primul rînd de contextul economic în care ne plasăm, iar învățământul nu se poate sustrage acestei realități.

● În ordine cronologică ne puteți dezvălui primele acțiuni de noutate la care vă gîndiți acum?

Prof. L.G.V.: Pornind de la convingerea că mai ales în această perioadă despre care vorbeam, **Dialogul va fi pentru mine Regula**, gîndesc la constituirea unei Asociații Județene a Părinților, care să se afilieze Federației Naționale a Părinților, constituită în anul 2005. În sensul acesta, am avut deja un prim contact cu președintele federației și în foarte scurt timp vom pune bazele acestei colaborări, deoarece, dialogul cu părinții mi se pare esențial. Încă mai doresc să reiau un proiect mai vechi, pe care l-am lansat prin 1998, tot la ISJ și anume Consiliul Consultativ al Elevilor, care să funcționeze pe lîngă inspectorat.

● Veți avea o lungă vară fierbinte: mișcări de personal, examene de titularizare, suplinirile, plus marile teste naționale pentru elevii de gimnaziu și mult așteptatul BAC.

Prof. L.G.V.: Dacă vorbim de cronologie și priorități sigur că acțiunile enunțate sunt cele care vor marca, așa ca în fiecare an, activitățile I.S.J. pe timpul verii. Mărturisesc faptul că aceste momente sunt încărcate de mare responsabilitate și nu sunt foarte ușor de controlat, pentru că pe lîngă cadrul legal în care ele se derulează, există și foarte multe note particulare de care trebuie să ții seama, precum și multe elemente neprevăzute. În sensul acesta, gîndul care mă liniștește este că voi miza pe corectitudinea și loialitatea colegilor mei din I.S.J. și din toate unitățile de învățământ ale județului.

● Oamenii cancelariilor ar dori să știe ce veți aduce nou ca viziune și atitudine?

Prof. L.G.V.: Despre o nouă viziune, deși este mult de discutat, mă rezum în acest spațiu la a spune că în întreaga arhitectură instituțională a județului Neamț, cît și în ceea ce înseamnă procesul instructiv- educativ, voi insista pe **calitate**. Doresc ca în școlile noastre să se învețe mai mult și să se predice mai puțin, să redefinim profesia care-n ultima perioadă s-a

A consemnat,
Prof. Master
Dumitrița VASILCA
(Continuare în pag. 5)

Sub aripă de heruvim...

20 de elevi de la clasele I – IV din cadrul Școlii Nr. 8 Roman vor beneficia zilnic de o masă caldă, gratuită, în cadrul organizat al primului Centru de zi deschis în incinta acestei instituții unde micuții vor efectua programe didactice și recreative, dupa orele de curs, în cadrul unui program de tip after school. Inițiativa, precum și sprijinul necesar punerii în practică a acestui proiect aparțin Fundației "Episcop Melchisedec Ștefănescu", prezidată de către arhiereul vicar PS Ioachim Băcăuanul, împreună cu Biroul de Asistență Socială al Episcopiei Romanului. Obiectivul a fost inaugurat luni, 18 mai, acțiunea figurînd în programul celei de a IX-a ediții a Zilelor "Episcop Melchisedec Ștefănescu". Pe lîngă cadrele didactice și elevii Școlii Nr. 8, la eveniment au luat parte ierarhii de frunte ai Eparhiei, respectiv Protopopiatului Roman, o prezență deosebită fiind și cea a primarului Dan Laurențiu Leoreanu, profesor și director cu state vechi, precum și a prof. Maria Ghiniță, inspector școlar, reprezentantul ISJ Neamț. Cu acest prilej a fost oficiată slujba de sfințire a obiectivului menționat care va funcționa în două săli special amenajate în cadrul Școlii Nr. 8, luate în contract de comodat de către inițiatorii programului, care, prin eforturi proprii, au pus la punct și dotările necesare. Una dintre motivațiile de bază care au determinat această inițiativă este prevenirea abandonului școlar, instituția fiind frecventată în mare majoritate de copiii care locuiesc în Cartierul Muncitoresc al Romanului, recunoscut drept o zonă mai săracă a municipiului. Cei 20 de elevi, aleși în mod deosebit din familii defavorizate social, vor fi antrenați în diferite activități ludice sau de socializare, precum pelerinaje și/sau tabere, dar și în cadrul unor activități de catehizare și programe duhovnicesti, toate sub îndrumarea dascălilor și a voluntarilor care au ales să ia parte la succesul primului edificiu de acest tip din Roman patronat de Biserică.

A. OPRIȘ

Reclama, sufletul... liceului!

Vînzoleală "ca la meci", tineri gălăgioși dar curioși, deopotrivă, dascăli amabili și interesați de fiecare gest, pliante, filme, animatori întrecîndu-se care de care cu materiale de prezentare, panouri cu diplome de tot felul, standuri menite să ia ochii potențialilor "clienți", toate acestea au făcut parte din arsenalul celor prezenți la începutul lunii mai la "Tirgul ofertelor școlare", inaugurat în acest an în incinta sălii de sport a Liceului cu Program Sportiv Roman. Beneficiarii: absolvenții ciclului gimnazial din instituțiile școlare romașcane, dar și elevi "de la țară" interesați să urmeze "o școală bună", greu de ales în haosul generat "de sistem", adică, fără excepție, de conducerile mai vechi sau mai noi ale preaexperimentatului învățămînt românesc. Care "reformă", care "Europă", cuvinte perimate de atîtea încercări, fără prea multe roade, trîmbițări în van desprinse dintr-o producție (prea)realistă ce tot rulează de aproape 20 de ani, avînd în roluri principale dascăli mai mereu mințiți și umiliți, altă dată temelii și chipuri demne de pus în icoană, lîngă Sfînta Fecioara Maria.

Și, totuși, cei mici, abia porniți să ia viața în piept pe vreme de criză (doar la talpa țării !), cu abonamente plătite din ajutorul de șomaj "al bătrînilor" nu s-au împiedicat nici de poveștile cu dascăli năbădăioși care "pun nota 10 doar lui Dumnezeu", nici de "reclame umflate", cu clase de informatică în care chiar banalul de-acum calculator (le) lipsește cu desăvîrșire, ei, rîvnitorii întru lumină, au venit la fața locului să vadă, să pipăie precum Toma necredinciosul, apoi, s-o mai vedea, care, încotro…

Altfel, toată această desfășurare de forțe, o treabă bună, "la modă", poate pe măsură de ziditoare dacă dincolo de zîmbetele amabile ale dascălilor "de la tîrg" nu s-ar ascunde tristețea mereu amară a "secretelor" care "nu se spun pe post", dar care se văd, mereu, abia "după aceea" ! Situații dezamăgitoare, la limita penibilului, care sfîșie, ireparabil, sufletele bobocilor abia obișnuiți cu zborul, pentru care "afacerile" de tot felul, amînările electorale și datul din umeri pe fondul aceluiași refren cu "n-avem bani" de mult nu le mai ține loc de Nord, "ca odinioară", cum bine zice o reclamă… ***(A. OPRIȘ)***

ORGANIZAREA FOTOGRAFIILOR DIGITALE

FastStone Image Viewer, o comoară de program !

Trăim în secolul XXI și cu toții suntem de acord că fără calculator și fără Internet viața noastră nu prea mai are culoare și, din păcate, nici eficiența dorită... În numărul trecut am încercat să ofer colegilor cititori o tabletă altfel, strict de specialitate, considerînd că ar putea să prindă, chiar în virtutea afirmațiilor făcute la începutul acestui text. Se pare că intuiția a fost bună și drept urmare iată-ne abordînd astăzi un subiect la fel de interesant din domeniul IT, mai exact din categoria **sowft**. Practic, un nou program din categorie **free** (care nu presupune costuri de achiziție, pentru cei care au studiat engleza cu profesorul de... rusă), mai corect spus o comoară de program care ne ușurează la maxim și ne face deosebit de relaxantă și plăcută munca de organizare a folderelor/fișierelor din calculatorul personal ce conțin fotografii digitale. Pe numele său **FastStone Image Viewer**, programul oferă numeroase facilități, dintre acestea multe chiar care nu se găsesc în alte programe similare, mai cunoscute, unele chiar comerciale. Varianta 3.8 a programului se poate descarca de pe pagina de prezentare/download http://www.faststone.org/FSViewerDetail.htm în funcție de preferințe: fie că doriți un fișier executabil, sau soluția portabilă. Pînă aici, toate bune, „nebunia" începe abia după lansarea programului, încă de la contactul cu interfața acestuia care este foarte caldă și prietenoasă. Dar, dincolo de asta să vedem ce știe să facă FastStone Image Viewer, așa la o primă încercare...

În stînga (vezi FOTO) aveți tot cîmpul de căutare, cu folderele la vedere de unde puteți alege conținuturile în care aveți depozitate fotografii digitale. Odată selectat folderul care vă interesează aveți în fața ochilor fiecare fișier în parte, gata pentru eventuale prelucrări, respectiv cele de bază, la care - dacă urmărim bara de sus - se mai adaugă oarece opțiuni cum ar fi compararea unui număr limitat de fișiere FOTO precum și opțiunea **slideshow** care ne prezintă pozele într-o derulare asemănătoare unui filmuleț. Mai mult chiar, cu click stînga pe meniul **File** (colțul din stînga, sus), între altele, aveți mai multe opțiuni pentru **Screen Capture**, însă mai multe utilități le veți obține accesînd meniul **Edit**. „Distracția" deosebită vine abia după ce ați accesat opțiunea **Full Screen** din meniul **View**. Nu dezarmați, aveți poza selectată pe toată mărimea ecranului de la desktop însă cu niște simple mișcări de mouse veți ajunge în... Paradisul acestui program extraordinar !

Astfel, pentru o navigare mai rapidă fixați cursorul de la mouse sus de tot unde va apărea o fereastră cu versiunile mici ale imaginilor din director, pentru informații specifice despre fotografie fiind necesară mutarea cursorului în partea dreaptă (chiar în extremă!) a fotografiei vizualizată, după cum spuneam, în modul Full Screen. În fine, mutînd cursorul jos de tot veți avea o serie de instrumente utile pentru a vedea imaginea mai mică sau mai mare, pentru a o roti, decupa, redimensiona, tipări, ș.a.m.d. Pentru această etapă a prezentării programului fără de care, personal, mîine n-aș mai deschide calculatorul, aș dori să fac o remarcă deosebită. Este știut că așa, „bătrînește" copierea/mutarea fotografiilor dintr-un folder într-altul, de pildă, este o acțiune foarte plictisitoare care, din această pricină, poate genera și încurcături de nedorit. Iată că operînd cu FastStone Image Viewer lucrurile se schimbă în mod radical, astfel de intervenții legate de organizarea fotografiilor digitale în calculator devenind chiar plăcute. Pentru asta este nevoie de un click stînga pe poza din colțul din dreapta/jos (vezi FOTO), după care, în funcție de preferință, alegeți opțiunea „**Copy to folder**" sau „**Move to folder**". Restul, este simplu și ține de ABC-ul utilizării calculatorului, cît despre alte facilități pe care le oferă acest program nu vă rămîne decît să vă luați copiii sau nepoții pe post de... translator și să vă „jucați" butonînd meniurile ce apar în barele afișate în reprezentarea foto ce însoțește textul de față. Despre o facilitate aparte, deosebită și, mai ales, unică a acestui program extraodinar promit să vă dezvălui toate secretele în numărul viitor. Pînă atunci nu vă sfiiți să faceți poze cît cuprinde, mai ales că acum, pe final de an școlar, ocaziile se ivesc la fiecare pas. Apoi, dacă nu v-o place ce o să aflați data viitoare, să nu-mi spuneți mie „Danci" !!! ;)

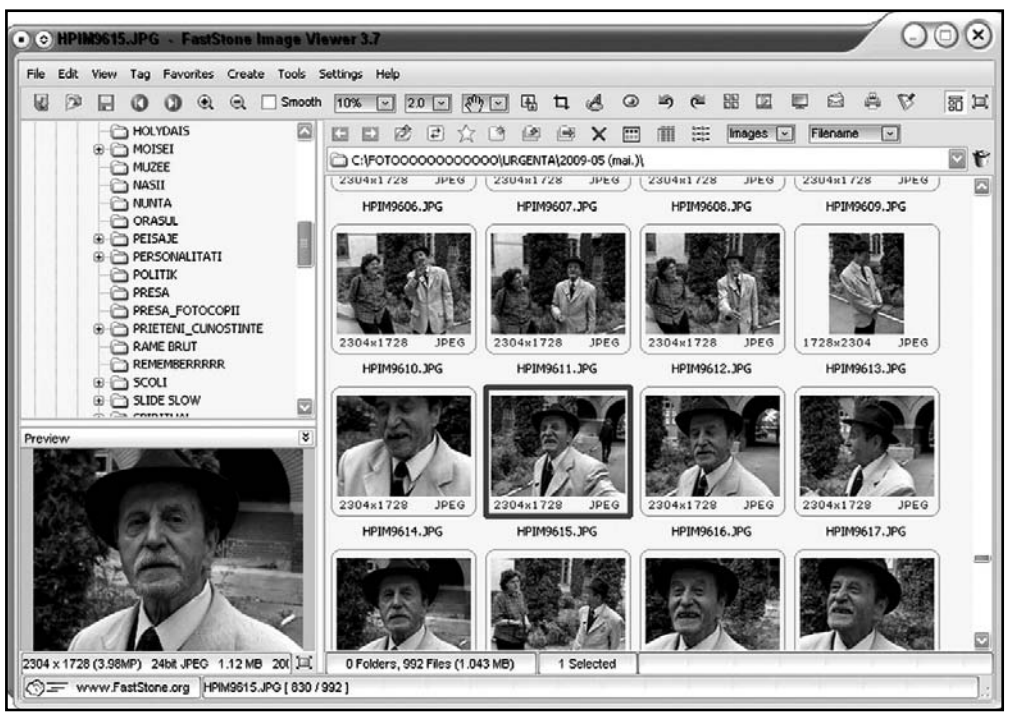

Ing. Drd. Nicoleta DANCI

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Marele dascăl al Ortodoxiei, Episcopul Melchisedec Ștefănescu, omagiat la Roman

Trei zile, ca la marile praznice din calendarul ortodox, atîta a durat seria manifestărilor prilejuite de cea de a IX-a ediție a Zilelor "Episcop Melchisedec Ștefănescu" care a debutat sîmbătă, 16 mai, la Seminarul Teologic "Sf. Gheorghe" din Roman cu un simpozion științific în cadrul căruia au fost susținute cîteva comunicări deosebit de interesante. Cu această ocazie, seniorul spiritualității romașcane, prof. Gh. A.M. Ciobanu, a susținut lansarea lucrării intitulate "Melchisedec, lumina Ortodoxiei românești", semnată de prof. univ. dr. Tudor Ghideanu. Prima zi a manifestării derulate sub genericul "Episcopul Melchisedec, mare dascăl și apologet al Ortodoxiei" a fost completată de un concert de muzică religioasă susținut de corul seminarului romașcan, sub bagheta dirijorului Gheorghe Gozar. Seminariștii romașcani, împreună cu colegii lor mai mici de la Grădinița „Melchisedec Ștefănescu" au fost prezenți și duminică, 17 mai, la ceremonia religioasă de la capela unde odihnește marele prelat comemorat, moment onorat cu prezența de înalte fețe bisericești precum și de reprezentanții la vîrf ai administrației locale și județene.

Născut la 15 februarie 1823, la Gîrcina, județul Neamț, în familie de preot, cel care a rămas în istoria Bisericii Ortodoxe Române sub numele de Episcop Melchisedec Ștefănescu rămîne un ctitor de seamă în memoria localnicilor, fiind înscăunat ca vlădică în fruntea centenarei Episcopii romașcane la 22 februarie 1879, unde a păstorit pînă la moarte. Vrednic slujitor al Sfîntului Altar, luptător remarcabil pentru unitatea națională, membru al Academiei Române, marele prelat comemorat în fiecare an la mijlocul lunii mai este considerat în unanimitate ca fiind unul dintre fondatorii învățămîntului teologic din spațiul românesc.

Înafara zidirilor închinate Domnului, a lăsat în urma sa o întreagă operă din care foarte multe lucrări se pot evidenția întru slujirea unui țel nobil pe care l-a urmărit întreaga viață, anume acela de a forma tineri bine pregătiți atît din punct de vedere teologic, dar și din punct de vedere cultural. Ca profesor de seminar a publicat numeroase manuale, majoritatea prelucrate după cele rusești din epocă. A fost unul dintre istoricii de seamă ai vremii Sale publicînd documente slavone, inscripții și însemnări din bisericile Moldovei, monografii de eparhii, biografiile unor ierarhi etc. S-a stins din viață la 16 mai 1892, seria manifestărilor derulate la Roman în acest an marcînd împlinirea a 130 de ani de la înscăunarea marelui prelat și cărturar în catedrala ctitorită de Mușatini în tîrgul dintre Moldova și Siret. ***(A. OPRIȘ)***

ÎNVĂȚĂMÎNTUL NEMȚEAN, LA ZI

Învățământul nemțean - premiat

Printre cîștigătorii ediției a IV-a a Concursului Național de Creație "Laudă semințelor, celor de față și-n veci tuturor" organizat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Inspectoratul școlar al Județului Alba și Casa Corpului Didactic Alba, se află un profesor și un elev din județul Neamț. Astfel, la secțiunea Creației literare- cadre didactice, doamna profesor Elena Drăghiceanu de la Seminarul Teologic Ortodox "Sf. Gheorghe" din Roman a primit premiul II iar la secțiunea Arte plastice, elevul Nicolae Antal, de la Liceul de Artă "V. Brauner" Piatra Neamț, pregătit de prof. Roiu Cecilia, a primit mențiune.

Casa Corpului Didactic Neamț s-a implicat în organizarea și desfășurarea etapei județene a concursului și a facilitat participarea profesoroarei Elena Drăghiceanu la Premierea cîștigătorilor care a avut loc la Sebeș, în perioada 08-10 mai.

Punte între școli

Tîrgul inovației și creativității din mediul școlar nemțean, eveniment găzduit de Colegiul Național "Calistrat Hogaș", este activitatea finală a unui amplu proiect inițiat la nivelul județului de către Inspectoratul Școlar. Proiectul, realizat în parteneriat cu Consiliul Județean, s-a intitulat "Creativitatea - punte între școlile nemțene". Acest proiect a fost inițiat în luna ianuarie și a cuprins 25 de școli din județ, atît din mediul urban, cît și din cel rural. Principalul obiectiv urmărit - după cum subliniază conducerea ISJ Neamț - a fost consolidarea legăturii dintre creativitate și educație, prin realizarea unui cadru potrivit pentru stimularea potențialului creativ și inovator al elevilor. În prima etapă (ianuarie - martie), toate școlile înscrise în proiect au desfășurat activități pe cercuri și ateliere, după un program corelat cu cel al școlii. Elevii au fost stimulați să participe la aceste acțiuni în funcție de aptitudini, talent sau interesul manifestat într-unul din domeniile propuse în proiect. A doua etapă s-a desfășurat la nivel județean, prin formarea a șase rețele interșcolare. Școlile s-au putut înscrie într-una sau mai multe rețele, parcurgînd un program de activități cu grupe mixte de elevi. Aceștia și-au pus în comun talentele și cunoștințele, realizînd lucrări și produse finale deosebit de originale și inovatoare. Pentru a promova aceste creații ale elevilor nemțeni, Inspectoratul Școlar a organizat "Tîrgul inovației și creativității din mediul școlar nemțean", în care fiecare rețea și-a expus cele mai bune lucrări. Tîrgul a cuprins peste 100 de exponate și s-a bucurat de prezența unui public numeros format din elevi, profesori și părinți. S-a remarcat în cadrul expoziției tema integratoare "Orașul meu - Satul meu" abordată de școlile din domeniul Arte vizuale, care au prezentat peste 60 de lucrări. La deschiderea tîrgului au fost prezenți mai mulți reprezentanți ai Inspectoratului Școlar și Consiliului Județean. Vicepreședintele CJ, Mircea Pintilie, a înmînat premii pentru lucrările evaluate de comisiile specializate din cadrul fiecărei rețele: 11 premii I, 11 premii II, 13 premii III, 14 mențiuni și un premiu special. Fondul de premiere a fost asigurat de Consiliul Județean.

Bani de liceu

Guvernanții încep să realizeze că unele dintre măsurile pe care le iau, pentru a economisi bani la buget, sînt aberante. Spre exemplu, la începutul acestei luni a apărut un act normativ prin care s-a diminuat plafonul venitului net pe familie, pentru elevii care beneficiază de "bani de liceu" de la 200 la 150 de lei. Respectivul act trebuia aplicat începînd de la 1 martie, deși banii pentru luna respectivă erau deja dați la elevi. Cu alte cuvinte, tinerii ar fi trebuit să returneze banii pe care îi primiseră - tot în baza legii. Era foarte greu de crezut că elevii vor aduce banii de bună-voie. Să se ajungă la procese, inclusiv la executări judecătorești ar fi fost singura variantă a unei tentative guvernamentale de economisire a banilor la bugetul de stat, pe spinarea celor mai săraci dintre români. Sindicatul din Învățămînt Neamț a venit însă cu o veste bună: "Cu privire la banii de liceu, se știe foarte bine că, în momentul în care programul "Bani de liceu" a fost aprobat și derulat, era un anumit plafon minim care corespundea ca și condiție pentru acordarea acestui ajutor material. Iată, prin legea bugetului de stat, legea s-a modificat. Astfel, parte din elevi nu mai intrau în condițiile de acordarea a acestui ajutor. În această situație, elevii fie trebuiau să returneze banii primiți de la data intrării în vigoare a legii, fie să nu mai intre în plata corespunzătoare acestui ajutor începînd de la acea dată. Doamna ministru a intervenit și a găsit sursele necesare pentru ca banii de liceu să se acorde pînă la sfîrșitul acestui an școlar. Aceasta, în ideea în care, dacă legea s-a modificat în plin an școlar, nu putem priva elevii de la acest ajutor. De anul viitor, vor intra în plată doar acei copii care se încadrează în noul plafon de plată. Printr-o hotărîre de guvern se va modifica legea care stabilește plafonul de venit pe cap de familie".

În județul Neamț, beneficiază de programul "Bani de liceu" 5.383 de elevi nominalizați prin ordin de ministru. Dacă s-ar fi luat în considerare ultimele acte normative, ar fi rămas în program numai 4.574 - adică acei care provin din familii ale căror venituri lunare sînt mai mici sau cel mult egale cu 150 de lei. Alți 809 elevi, ai căror familii obțin venituri nete de pînă la 200 de lei, ar fi fost excluși, pentru că guvernanții consideră că au prea mulți bani. Cu alte cuvinte, măcar pînă la sfîrșitul anului școlar, guvernanții înțeleg că nu poți ține un elev la liceu dacă ai 50 de lei în plus în casă.

Adio 100 de euro pentru profesori?

În 2007 a apărut un act normativ prin care cadrele didactice primeau 100 de euro, bani pe care puteau să îi utilizeze pentru achiziționarea de material didactic. Era vorba de cărți, dar și de softuri informatice, necesare modernizării sistemului de învățămînt. În momentul în care a apărut această prevedere, majoritatea profesorilor o priveau cu scepticism. Majoritatea nu credea că se va ajunge la punerea sa în practică. Cadrele didactice se obișnuiseră ca din salariul lunar să cumpere și cărțile necesare unei pregătiri continue. Însă "minunea" a ținut, atît în 2007 cît și în 2008. Dacă ar fi fost ca în povești, trebuia să se întîmple de 3 ori. Numai că, s-a cam terminat cu suta de euro pentru profesori, după cum anunță Gabriela Grigore, secretarul general al Sindicatului din Învățămînt Neamț: "Referitor la 100 de euro, am primit asigurări că sumele pentru cadrele didactice sînt prevăzute într-un capitol bugetar al ministerului Educației. Numai că nu există acoperire pînă la sfîrșitul anului școlar pentru acest ajutor. Asta înseamnă că, pînă la sfîrșitul anului, acest ajutor nu se acordă. Teoretic, ar trebui, dacă se identifică sumele, de la anul să primim acest ajutor. Dar nu văd de unde, atîta timp cît rectificarea bugetară a fost, clar, negativă pentru bugetul educației. Nici nu am de unde să știu dacă aceste sume există într-un capitol bugetar, măcar teoretic, pentru că, practic, acești bani nu există. Atunci, probabil că nu va intra în plată acest ajutor pentru cadrele didactice".

Marius GHEGHICI

"NU PUTEAM OBȚINE MAI MULT"

(urmare din pag. 1)

Baza informațiilor pe care le-am avut, ne-am dat seama că nu putem obține mai mult. Să nu uităm că ideal este să obținem cît mai mult cu costuri cît mai mici din partea colegilor noștri. A fost un astfel de moment, în care am zis că nu are rost să continuăm să ducem colegii în grevă, să se oprească bani din salariu, și să nu obținem mai mult. A fost important să realizăm că mai mult nu se poate. Multe sînt promisiuni, iar de multe ori am fost mințiți. E posibil ca și acum să se întîmple la fel. Din această cauză, noi doar am suspendat protestele. Dacă am discuta cu oameni corecți, onești, probabil că nu ar mai fi nevoie de sindicat. Nu puteam forța mai mult.

- ***Legat de legea salarizării unice a bugetarilor, ce s-a obținut?***

- Legat de legea salarizării bugetare, în urma negocierilor, ni s-a promis că vom fi undeva către vîrful ierarhiei, pe măsura activității prestate de noi. Nu voi spune niciodată că nu sînt și alte activități importante în sistemul bugetar. Dar noi vrem să se recunoască, și prin legea salarizării, importanța activității noastre. Nu vrem o discrepanță, așa cum este acum, între unele categorii de bugetari și altele.

De asemenea, legat de descentralizare, de modul în care vom fi ascultați, va depinde foarte mult dacă subordonăm școala interesului politic. Înafară de învățămînt și agricultură, totul e bătut în cuie, cînd e vorba de descentralizare. Sînt lucruri foarte importante. Avem bani puțini, însă și pe cei pe care i-am avut i-am cheltuit prost.

- ***Dincolo de evenimentele de la București, știu că ați fost plecat și peste hotare...***

- Am fost desemnat să fac parte din delegația Confederației Sindicatelor Democratice din România care a participat la seminarul internațional organizat de Centrul European pentru Problemele Lucrătorilor din Malta. Acest centru lucrează pe lîngă Comisia europeană și, practic, de acolo vine finanțarea. Seminarul a avut tema "Noile tehnologii de comunicare și informare - implicațiile acestora asupra lucrătorilor și organizațiilor acestora". Am avut ca misiune să realizez o serie de contacte bilaterale cu o serie de organizații, pentru a crea oportunități pentru dezvoltarea unor proiecte viitoare. Am și realizat acest lucru: am fost primit la federația profesorilor din Malta cu care încercăm să dezvoltăm un parteneriat. Am stat de vorbă cu ei și au cam aceleași probleme ca și noi. Vrem să ne împărtășim soluțiile pe care le găsim. Au fost reprezentanți din 14 țări și, totuși, am avut sentimentul unei bune comunicări.

ACORD

Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Inovării, Ministerul Finanţelor Publice, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale şi reprezentanţii federaţiilor sindicale din învăţământ Federaţia Sindicatelor Libere din Învăţământ, Federaţia Educaţiei Naţionale, Federaţia Sindicatelor Independente din Invăţământ „Spiru Haret" şi Federaţia Naţională Sindicală „Alma Mater", în urma dezbaterilor, au convenit asupra următoarelor:

1. Resursele alocate Educației prin buget, vor fi asigurate de Ministerul Finanțelor Publice, fără a afecta nivelul veniturilor salariale pe anul 2009.
2. Constituirea, în cursul lunii mai a.c. prin Ordin al Ministrului Educației, Cercetării și Inovării, a Comisiei de Monitorizare pentru evaluarea modului în care s-au realizat și se vor realiza cheltuielile de investiții în educație.
3. Definitivarea principiilor și calendarului privind descentralizarea, conform anexei 1.
4. Menținerea titularizării în sistemul național de învățământ și în viitoarele legi ale educației.
5. Preluarea în corpul Legii salarizării unitare a sistemului bugetar, a unui model european de ierarhizare a categoriilor de bugetari. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va susține plasarea cadrelor didactice cât mai aproape de vârful ierarhiei.
6. Proiectele și programele de cercetare aflate în derulare se continuă prin alocarea corespunzătoare a creditelor bugetare aprobate și prin utilizarea creditelor de angajament.
7. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și partenerii sociali încep dezbaterile pe legile învățământului la data de 15 mai a.c.
8. Asigurarea finanțării pentru anul scolar 2008 – 2009 a numărului de beneficiari ai bursei „Bani de Liceu".
9. Suspendarea grevei anunțate.
10. În cazul în care nu se vor respecta termenii acestui acord, sindicatele din învățământ își rezervă dreptul de a relua acțiunile de protest.

FSLI,
Președinte,
Aurel Cornea

ALMA MATER,
Președinte,
Răzvan Bobulescu

FEN,
Secretar General,
Constantin Ciosu

SPIRU HARET,
Președinte,
George Isvoranu

Ministerul Educației, Cercetării și Inovării
Ministru,
Ecaterina Andronescu

Ministerul Finanțelor Publice
Ministru,
Gheorghe Pogea

Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale
Ministru,
Marian Sârbu

PLEDOARIE PENTRU VALOARE

Opera lui Giordano Bruno, la Humanitas

Editura Humanitas ne oferă spre lectură patru volume Opere italiene (volumele IV – VII), din seria Giordano Bruno (1548 – 1600), apărute anul acesta. Este vorba despre traducerea în limba română a dialogurilor morale ale savantului: Alungarea bestiei triumfătoare, Cabala calului Pegas, Despre eroicele avînturi și piesa de teatru, Luminărarul. Acestea vin să completeze în totalitate opera lui Bruno, după primele volume (dialogurile cosmologice): Cina din miercurea cenușie, Despre cauză, principiu și unitate, Despre infinit, univers și lumi.

În stilul acestor lucrări descoperim originalitatea Renașterii italiene (filosofia nolană), precum și unele explicații asupra atitudinii Bisericii Apusene față de persoana și opera marelui savant.

Avînd o vastă pregătire în Italia, Franța și Germania, membru al Ordinului Dominicanilor și doctor în teologie (1575), Giordano Bruno sugerează o reformă morală a clerului epocii, saterizînd anumite aspecte ale vieții cotidiene.

La 20 ianuarie 1600 papa Clement al VIII-lea decidea ca Bruno să fie condamnat ca eretic. La 8 februarie este mutat din palatul Sfîntului Oficiu în casa cardinalului Madruzi din Piața Navona spre a i se citi sentința. Sunt de față nouă inchizitori și o mulțime de oameni. Notarul Adriani citește sentința prin care Giordano Bruno e declarat „eretic impenitent, îndărătnic și încăpățînat ...” fiind excomunicat din Biserică și pedepsit, iar cărțile sale să fie arse în public în Piața Sfîntul Petru și să fie trecute în „Indexul” cărților interzise. Giordano Bruno e condamnat la arderea pe rug. Și-a ascultat sentința de condamnare tăcut, în genunchi, vlăguit de chinurile la care fusese supus în prealabil.

În zorii zilei de joi 17 februarie 1600, Bruno, îmbrăcat în sanbenito, acea mantie de culoare galbenă care simboliza semnul infamiei, a fost condus pe ultimul drum de la închisoarea Tor di Nona spre rugul „purificator” ridicat lîngă fîntîna lui Terrina, în centrul pieței. Judecătorii l-au invitat să îmbrace sanbenito după care se pornește în procesiune. Este însoțit de 7 prelați ce reprezentau 4 ordine călugărești. Ritualul arderii pe rug, urmat după toate canoanele Inchiziției, se săvîrși în Piața Campo di Fiori (Cîmpul Florilor). Dezbrăcat în pielea goală, i s-a pus un căluș în gură, apoi a fost legat de un stîlp după care s-a aprins focul. Astfel, murea unul dintre marii gînditori ai Renașterii, credincios pînă la capăt crezului său filosofic. Soarta sa tragică simbolizează marile obstacole și greutățile prin care a trecut nașterea gîndirii libere.

Concepția lui Bruno s-a născut sub influența platonismului. Universul i se înfățișează omului ca o operă de artă frumoasă, o creație planificată în mod conștient de un creator divin ce lucrează liber ca un artist.

„La fel se poate judeca și în operele de artă, întrucît cel care vede statuia nu-l vede pe sculptor, cel care vede portretul Elenei nu-l vede pe Apelles, dar vede efectul acțiunii derivate din inteligența spiritului lui Apelles... și întregul este un efect al accidentelor și al calităților particulare ale substanței acelui om pe care, în ce privește ființa lui absolută, nu îl cunoaștem deloc”, afirma Bruno în lucrarea Despre cauză, principiu și unitate. Cunoașterea este concepută într-un fel irațional ca un proces de creație și asimilație a operelor artei.

Drd. Mihai FLOROAIA

APLAUZE PENTRU PERFORMANȚELE LICEULUI DE ARTĂ “VICTOR BRAUNER” PIATRA NEAMȚ

Motto: *„A crea înseamnă a da o formă propriului destin”.*

(A. CAMUS)

Acest articol are rolul de a face cunoscute rezultatele de excepție ale elevilor olimpici ai Liceului de Artă din Piatra Neamț și, în același timp, de a răsplăti și în acest mod sutele de ore de trudă ale maeștrilor lor.

Premii

Olimpiada Națională de Interpretare Instrumentală și Arta Actorului, clasele IX- XII, Faza Națională, Liceul de Muzică “Dinu Lipatti”- București, 11- 14 aprilie 2009

Numele și prenumele concurentului	Cl.	Instr.	Profesor	Premiul
Mardare Ioana- Alexandra	XII	violă	Mioara Prisada	II
Șerban Ciprian- Vasile	XII	canto	Elena Botez	II
Samson Denis- Marcelin	XII	țambal	Leonid Ciobanu	II
Ciobanu Daniel- Petrică	XI	pian	Mihaela Spiridon	III
Iacob Ciprian- Constantin	IX	c-bas	Pojoga Fănel	M
Gologan Andrei	IX	pian	Cristina Popa	M
Chirilă Adelina	X	nai	Leonid Ciobanu	M
Luca Mădălina- Laura	X	nai	Leonid Ciobanu	M

NOTĂ: Profesori corepetitori: Mihaela Spiridon, Mariana Anghel, Leonid Ciobanu.

Olimpiada Națională de Interpretare Instrumentală pentru clasele III- VIII Alba Iulia, 13- 16 aprilie 2009

Nume- Prenume elev	Clasa	Instr.	Profesor	Premiul
Corugă Ovidiu- Cristian (unicul premiu I la pian pe Moldova)	IV	pian	Gianina Sălăgean	I

Olimpiada Națională de Interpretare Muzicală Instrumentală, clasele III- VIII Premii la Faza Zonală- Galați, 19- 22 martie 2009

Numele și prenumele concurentului	Cl.	Instrument	Profesor	Premiul
Corugă Ovidiu- Cristian (100 p.)	IV	pian	Gianina Sălăgean	I
Dumitru Emmy Constantin	IV	pian	Magdolna Cosma	I
Uță Karina	IV	pian	Magdolna Cosma	I
Panaite Miruna	VI	pian	Raluca Nica	I
Frunză Mădălina	VII	pian	Spiridon Mihaela	I
Coșofreț Elena-Alexandra	VIII	nai	Leonid Ciobanu	I
Amaliții Roberta	III	pian	Gianina Sălăgean	II
Davidoaie Miruna	VII	percuție	Liviu Bitere	II
Cuptor Ruxandra	VIII	vioară	Mioara Prisada	II
Dura Elena- Bianca	IV	pian	Gianina Sălăgean	III
Pintilie Ovidiu- Andrei	V	chitară	Nicoleta Minciu	III
Jitianu Mara	VI	pian	Lilia Harabagiu	III
Sîrbu Mihai- Valentin	VI	pian	Mihaela Bucătaru	III
Vîntur Anton- Marcelin	VI	percuție	Liviu Bitere	III
Gagiu Denis	VI	nai	Leonid Ciobanu	III
Mocanu Alexandru	VII	Cello	Dan Costea	III
Albu Teodora	VII	nai	Leonid Ciobanu	III
Popovici Neculai Cătălin	VI	pian	Olivia Săndescu	M
Covrig Ioana	VIII	vioară	Maricica GheorghieșM	

Olimpiada Națională de Arte Vizuale, Arhitectură și Istoria Artelor Clasele XI- XIII, etapa națională, Tg. Jiu, 13 - 18.04.2009

Numele și prenumele	Cls.	Specialitatea	Profesorul îndrumător	Premiul
Diaconu N. Parascheva	XI	Textile	Tanasă Camelia	I
Buleu V. Elena- Cristina	XII	Icoană	Potop Ștefan	II
Grama A. Ioana- Cornelia	XI	Istoria Artei	Stanciu Adriana	M

Doamnelor și domnilor părinți este vremea să vă testați aptitudinile artistice ale copiilor dumneavoastră, ca să nu regretați faptul că nu le-ați acordat șansa de a deveni mari artiști.

Adresa noastră este: Liceul de Artă “Victor Brauner” Piatra Neamț, str. Peneș Curcanul, nr. 6, telefon/fax: 0233/213062 și 0233/237337; e-mail: victorbrauner_nt@yahoo.com.

Vă așteptăm cu drag, pînă pe 10 iunie a.c. pentru înscrieri, în fiecare zi, între orele 9- 16.

Prof. Dida VASILCA
Liceul de Artă Piatra Neamț

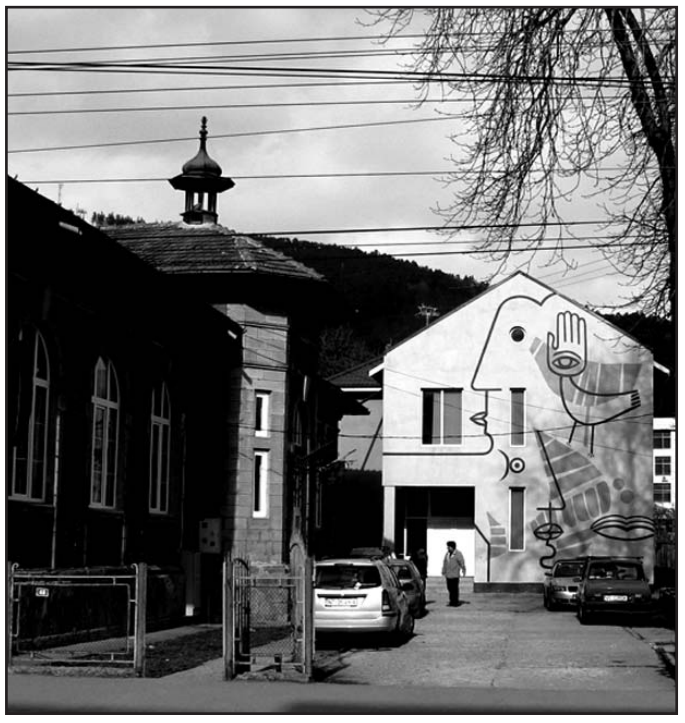

O ALTFEL DE TEOREMĂ...

1+1, 11/2, 1.5,1, 1+X=2....

Dacă mă întrebi ce sînt astea, îți răspund sincer și ferm: e MATEMATICA, e VIAȚA TA, e VIAȚA MEA, e VIAȚA NOASTRĂ.

Am avut norocul să am revelația acestui adevăr: totul din jur și în interior e “matematica”. Cît de elementară sau complexă... asta depinde de “element”

Ce e omul? Ce e viața lui? Cît de lungă e? Cît de logic o trăiește fiecare? Cu cîte necunoscute nr întîlnim și cum le putem rezolva?

Răspunsul la aceste întrebări poate fi concluzia...

Dar oare ipoteza noastră ce cuprinde. Ce știm cu adevărat despre problema vieții noastre?

Pornim de la AXIOMELE existenței noastre:

1. Dumnezeu e Unul și doar el cunoaște rezolvarea sistemului nostru de ecuații.

2. La finalul vieții noastre, reducînd toți termenii asemenea, ne întoarcem în mulțimea vidă.

Asta cunoaștem și trebuie să acceptăm ca adevăr ce nu necesită demonstrație.

Fiecare dintre noi aparține unei mulțimi finite rezonabile. Ne reunim, ne intesectăm, ne diferențiem și tindem spre infinit. Ne dorim propria mulțime și căutăm elementul care să ne completeze, să fie mai mic, mai mare sau egal cu noi.

O perioadă ne ajunge să ne adunăm cu 0, să nu ne împărțim decît la noi înșine, ne mulțumește să știm că sîntem singurul element mai mare ca 0 și mai mic ca 2.

Mai poi, sîntem furioși că oricît am vrea să ne “ridicăm”, nu avem nici o putere.. Ne întristăm pentru că, la început, sîntem doar element neutru, nu aparținem axei existenței colective. Cu cît ne place mai mult “matematica”, cu atît devenim mai conștienți că fiecare dintre noi avem un opus, un element cu care dacă ne adunăm, ne reducem.

În timp, devenim “raționali”. Apar problemele. Devenim conștienți că între noi și ceilalți se află o infinitate de elemente, că nu sîntem singurele puncte din plan, că ne putem alinia, unii dintre noi, în linie dreaptă, ne putem limita la una sau chiar la ambele capete, putem privi lumea din diverse unghiuri. Ne dăm seama că avem mai multe metode de rezolvare a problemelor. Pentru că, cu cît devenim mai “raționali”, cu atît mai grele vor deveni “problemele” și polinoamele sufletului nostru devin necunoscute față de monoamele celorlalte “elemente”.

Unii dintre noi devin apotemele piramidei societății noastre, care piramidă fiind neregulată, nu vom putea afla niciodată cu adevărat valoarea înălțimii ei. Ne intersectăm cu diferite laturi ale vieții și uneori ratăm punctul comun: acela care ne demonstrează că infinitul e în fiecare dintre noi.

Plecînd de la premisa că noi sîntem niște elemente ale mulțimii “reale” infinite, putem găsi în fiecare rădăcina pătrată. Cum? Ne aproximăm! Oricum nu putem puncta infinitul și nici perfecțiunea! Într-un anumit moment, pe axa vieții noastre, ne putem aproxima...

Poate părea complicat!

Pentru mulți dintre noi “matematica” pare complicată! Și totuși... de ce să ne mulțumim cu jumătăți de măsură? De ce să nu trăim în fiecare punct al vieții noastre ca și cînd am fi pătrate perfecte? Să ne jucăm sub radical, să găsim acel ceva unic din noi care ne ridică la pătrat?

Matematica e complicată doar atunci cînd e privită ca un obiect de studiu predat de un “călău” care te pedepsește dacă nu înțelegi. Ca și viața! E complicată doar atunci cînd e privită ca un drum lung alături de persoane care pretind că știu care e cel mai sigur și mai ușor drum pînă la destinație.

“Matematica” e frumoasă dacă ajungi să înțelegi că ea nu e decît o dreaptă care vine din infinit, “te pornește” de la 0, “te înalță” la 1 și “te împiedică” de multe necunoscute în speranța că îți vei “dărui” adevărata valoare. Dreapta e infinită, la fel ca și posibilitatea fiecărui element de a forma ecuații a căror rezolvare o cunoaște doar cel ce își găsește necunoscuta. Cel mai dificil este să ajungi la 2! Să învingi infinitul dintre tine și 2! Dacă reușești, + infinit nu mai e atît de sumbru, de departe...!

Ana CIOCOIU-LUCHIAN
(continuare în numărul viitor)

SĂ REDEFINIM PROFESIA PRIN DIALOG ȘI COMPETENȚĂ

(urmare din pag. 1)

degradat ca prestație și să evaluăm activitatea profesorului prin ceea ce înseamnă în mod real această muncă efectiv la catedră.

În ceea ce privește atitudinea voi fi un partener corect al tuturor colegilor din sistem, pe care îi invit la dialog real, în ideea de a constitui o echipă, care să fie echipa județului Neamț.

● ***Cum vedeți relația cu sindicatele?***

Prof. L.G.V.: Sper să nu considere nimeni o afirmație decorativă aprecierea mea pentru munca sindicală și pentru activitatea liderilor de sindicat, nu doar a acelora de la nivel județean, ci și a acelora din fiecare unitate de învățământ. Sînt oameni pe care îi invit să fie partenerii echipei I.S.J. în toate acțiunile decizionale, pornind de la premisa că nu suntem în tabere diferite, că toți suntem profesori și dorim binele sistemului.

● ***Pentru cine nu știe, aveți o experiență (expertiză cum se zice acum) prodigioasă în domeniul managementului educațional. Numiți punctele tari.***

Prof. L.G.V.: Încerc să selectez momente din experiența și formarea mea profesională și să le numesc pe acelea care mi-au marcat traseul: Master în "Management educațional" la Facultatea de Comunicare "David Ogilvy"" din cadrul S.M.S.P.A. București; Inspector Școlar de Specialitate- 1991- 1994; Inspector Școlar General Adjunct- 1997- 2000 și 2005-2006; Director al Direcției Învățămînt Liceal în M.E.N. în 2000- 2001; Metodist CCD-2003- 2005; Director Adjunct al Colegiului Național "Petru Rareș" în perioada 2006-2009; Formator Național cu Competențe pe Evaluare; Manager de Proiect- Standard T5; Membru al Comisiei Centrale pentru Olimpiade naționale și internaționale.

● ***Ce le spuneți acelora care consideră că numirea pe criterii politice este una nedreaptă sau măcar discutabilă?***

Prof. L.G.V.: Ca foarte multe lucruri pe lumea asta și Ordonanța nr. 37 din 22 aprilie 2009 poate fi discutată, dar nu cred deloc în poziția unora dintre colegii noștri care încearcă să construiască o mitologie a omului neserios, angajat politic și să își definească singuri o poziție de tehnocrat. Angajamentul politic este un lucru serios, este un mod de a te exprima public în legătură cu valorile în care crezi și în același timp un gest de asumare publică a ceea ce faci, în sensul implicării concrete într-un proiect de construcție deloc ușor.

Mă deranjează persoanele care îndreptîndu-se spre un scaun, care le oferă o perspectivă decizională, nu sunt deloc "atente" la criteriul pe baza căruia au fost selectate, în timp ce, în momentul în care părăsesc poziția respectivă, criteriul invocat este doar competența.

● ***Ca bun prieten al Revistei "Apostolul", nădăjduim că vom primi și alte informații despre activitatea I.S.J., spre necesara dumirire a colegilor noștri de la catedră.***

Prof. L.G.V.: Cu mare drag, oricînd, mai ales că am aplaudat întotdeauna efortul celor care au înființat și menținut revista cadrelor didactice din județul Neamț, timp de un deceniu.

Premieră la TT:

5 MINUTE MIRACULOASE

Duminică, 10 mai, Teatrul Tineretului a prezentat în premieră spectacolul "5 minute miraculoase în Piatra Neamț" de Ștefan Peca, în regia Anei Mărgineanu. Din distribuție fac parte Cezar Antal, Nora Covali, Andrea Gavriliu, Ecaterina Hîțu, Dragoș Ionescu, Isabela Neamțu, Tudor Tăbăcaru, Teodora Andreea Răucă.

Spectacolul propune un moment inedit în repertoriul TT- o piesă scrisă special pentru orașul Piatra Neamț. Să lăsăm însă realizatorilor pledoaria pentru viitoarea premieră celor care știu cel mai bine cîte dintre gîndurile inițiale au prins contur în acest spectacol.

Ana MĂRGINEANU, regizor:

"Despre România, numai de bine" propune o analiză neconvențională a României de azi - pleacă de la un plan local și ajunge, prin cumulare la o perspectivă mai amplă. Proiectul constă într-o serie de spectacole inspirate de câteva din orașele noastre. Ideea de pornire este simplă: regizorul (subsemnata) și dramaturgul (Peca Ștefan) se duc într-un oraș (de preferință, unul pe care să nu îl cunoască prea bine) și timp de două săptămâni încearcă să afle tot ce se poate afla despre el. Caută să descopere legendele, miturile specifice locului, de la date concrete istorice, la folclor, dar sunt interesați, în special, de modul în care se desfășoară viața locală în prezent - care sunt principalele griji, dorințe, probleme, preocupări, atât pe plan colectiv cât și în particular. Citesc ziarele locale, se plimbă pe arterele principale și periferice, vizitează fiecare cartier și, mai ales, caută să vorbească cu cât mai multă lume, de la primar, polițiști asistenți sociali, personalități locale, pînă la cetățenii obișnuiți. Acest proces de cercetare nu are neapărat o rețetă. Informația trebuie să vină de la toate nivelele - "care este cel mai popular supermarket" poate să spună la fel de multe lucruri despre oraș ca și cea mai veche legendă sau cel mai recent conflict dintre edilii orașului.

Nu cred că poți ajunge în două săptămâni la o cunoaștere profundă, dar cred că poți ajunge la o foarte puternică primă impresie. Această puternică primă impresie constituie baza viitorului spectacol. Este important de precizat că miza finală nu este un spectacol-documentar, ci unul inspirat de orașul respectiv. Deși poveștile, atmosfera, problemele din spectacol caută să reflecte cât mai bine pe cele reale, ele sunt interpretate, rezultatul fiind un produs fictiv. Ideal ar fi ca oamenii să se regăsească în spectacol, cu poveștile și problemele lor, dar să poată, în același timp, să se detașeze de ele, și să vadă propriul oraș din altă perspectivă.

Pilotul acestui proiect este spectacolul "Povești adevărate, complet inventate despre Baia Mare", inspirat bineînțeles, de orașul Baia Mare și găzduit de Teatrul Municipal din Baia Mare. Al doilea spectacol al proiectului "Despre România, numai de bine" este "5 minute miraculoase în Piatra Neamț", la Teatrul Tineretului Piatra Neamț".

PECA Ștefan, dramaturg:

„Am ajuns la Piatra având o singură impresie, care reieșea din documentarea de pe internet și din povestirile prietenilor pietreni - locuitorii de aici sunt foarte mândri de orașul lor. Ceea ce nu este un lucru foarte întâlnit în România - în multe orașe nu există această mândrie, ci chiar dimpotrivă, regăsești o atitudine de a minimaliza propriul oraș. Asta ne-a intrigat și pe mine, și pe Ana. La finalul perioadei de documentare, după ce am vorbit cu oameni din toate categoriile sociale și am avut ocazia să vizităm medii extrem de interesante, am cristalizat legătura dintre datele naturale ale orașului (înconjurat de munți, cu o natură generoasă), datele spirituale (oamenii sunt foarte religioși), datele istorice (un oraș care a fost un târg cu populație majoritar evreiască, care a migrat însă la finalul anilor 60 transformat apoi într-un oraș industrial), aspirațiile din prezent (Piatra Neamț ca un viitor oraș turistic), realitatea economică și socială (un oraș izolat de rutele comerciale mari, în care rata șomajului este mare, cu oameni care migrează în străinătate să muncească, oraș din Moldova, cea mai săracă regiune a țării) cu această energie pozitivă, optimistă care îi face pe locuitori să se simtă bine, pur și simplu, în orașul lor. Am ajuns la „miraculosul" din titlu, un miraculos al cotidianului și un cotidian al miraculosului care coexistă discret în viețile pietrenilor. Cele 5 minute miraculoase se pot întâmpla oricând în acest spațiu - întrebarea este dacă ele sunt sau nu trecute cu vederea sau conștientizate.

Piesa mi-a oferit ocazia să explorez ideea de miracol în structura dramatică și în poveștile pe care le-am scris. Am putut să scriu inclusiv advertoriale, teatru de păpuși și musical în această structură, și asta mi-a plăcut foarte mult. De obicei scriu lucruri pe care vreau să le văd realizate pe scenă, ceva ce poate constitui o experiență pentru spectatori. Sper că cele "5 minute miraculoase" să constituie pentru pietreni o experiență în orașul lor, la capătul căreia să meargă acasă cu o perspectivă diferită".

Biserica Ortodoxa Româna la 124 de ani de la autocefalie

În istoria fiecărei instituții există anumite momente deosebite în care se aniversează sau se comemorează anumite evenimente. Luna aceasta, pe data de 25, Biserica Ortodoxa Româna și-a aniversat 124 de ani de la obținerea autocefaliei (gr. Auto - Kephalé = conducere de sine stătătoare). Este cunoscut faptul că, Biserica Ortodoxă română depindea direct de Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol, unde se luau toate deciziile administrative, canonice și dogmatice.

Legea organica din anul 1872 a pus bazele Sfîntului Sinod al B.O.R., care avea rolul de a pastra unitatea dogmatica și canonică, precum și pe cea administrativă cu Patriarhia ecumenică. Sinodul B.O.R. avea în frunte un mitropolit primat.

Unirea din anul 1859 și proclamarea independenței de stat în 1877 au adus și unele modificări pe scena administrativă a bisericii noastre. Pe data de 25 martie 1882 a fost sfințit pentru prima dată Sfîntul Mir în catedrala mitropolitană din București, fără acordul Patriarhiei ecumenice, fapt ce a deranjat pe patriarhul ecumenic, Ioachim al III-lea. Sub următorul patriarh ecumenic, Ioachim al IV-lea, situația s-a îmbunătățit, ba mai mult, pe data de 25 aprilie 1885 a fost trimis mitropolitului primat al României actul oficial prin care era recunoscută autocefalia B.O.R. Este vorba despre Tomosul de autocefalie pe care l-a primit Calinic Miclescu, mitropolitul primat în funcție, act prin care biserica noastră obținea toate drepturile ce-i reveneau.

O biserica autocefală are dreptul să-și aleagă întîi - stătătorul (patriarhul sau arhiereul primat), să-și constituie propriul sinod format din arhiereii aflați în funcție de pe teritoriul arondat, să sfințească Sfîntul și marele Mir necesar săvîrșirii Tainei mirungerii. Urmare acestui eveniment de maximă importanță pentru ortodoxia românească, Biserica a avut și unele beneficii reglementate prin legi precum cea a clerului mirean și a seminariilor, legea Consistoriului Superior Bisericesc etc. Totodată recunoașterea autocefaliei B.O.R. a constituit un prim pas pentru înființarea Patriarhiei Române, fapt petrecut în anul 1925.

Terminologia canonică face distincția clară între „autocefalie" și „autonomie". Orice biserica autonomă are propiul teritoriu și propria administrație, însă rămîne încorporată în „Biserica - mamă", adică cea creștin - ortodoxă. Aceasta nu înseamnă totală subordonare, după cum nici autocefalia nu reprezintă independența absolută, cel puțin din punct de vedere doctrinar și canonic.

Drd. Mihai FLOROAIA - ISJ Neamț

Reîntîlnirea cu Universitatea Catolică din Louvain-la-Neuve

(urmare din pag. 1)

1968, după separarea secțiilor de limbă franceză și neerlandeză a Universității Catolice din Louvain (vechiul campus, amplasat în orașul flamand Leuven, a fost moștenit de secția neerlandeză). În momentul de față, la universitate își fac studiile circa 22 mii de studenți, masteranzi și doctoranzi din Belgia și din întreaga lume. Aici sunt aprofundate studiile de teologie în dialog cu filosofia și științele umaniste.

În cadrul universității funcționează șapte facultăți (teologie, filosofie, drept, științe economice, sociale și politice, management, litere și filosofie, psihologie și științele educației). La Facultatea de Teologie sunt foarte mulți studenți străini, în special în ciclurile doi și trei (master și doctorat), pe linia franceză. Desfășoară diverse parteneriate cu alte universități și instituții precum: Universitatea din Leuven (Belgia), Strasbourg (Franța), San Paulo (Brazilia), Kaslik (Liban), Iași (România).

Cu o vastă bibliotecă, pe domeniile: studii umaniste, teologie, arte plastice, filologie, drept, filosofie, istorie, psihologie, economie și științe politice, la care se adaugă centrul de informare și documentare, secția de carte rară, manuscrise, multimedia etc., universitatea oferă celor interesați o plajă diversificată pentru studiu și cercetare.

Creată în anul 1999, școala doctorală demonstrează un caracter interdisciplinar. Cercetarea științifică este una de cea mai înaltă calitate, dinamică și deschisă spre tot ceea ce este nou în toate domeniile.

EXERCIȚII DE MEMORIZARE

O CULEGERE DE ÎNȚELEPCIUNE POPULARĂ

După cele două cărți publicate anterior (Anotimpul din noi, 2003 și Durerea somnului, poeme și eseuri, 2007, ambele sub emblema Ed. Crigarux), Ana Vîrlan propune de această dată o carte absolut inedită - „Din drag, cu dor... (numai pe jumătate folclor)”, alcătuită dintr-o zestre deosebită moștenită de la bunicii de pe tată Gheorghe și Agripina Vîrlan din Țibucani - Neamț și Ioan (Jean) și Elena Trifan din Davideni- Neamț, (ultimii au împlinit de curînd 92 și, respectiv, 82 de ani), dar și de la părinții săi.

Înainte de a încredința cititorului frumoasele creații populare culese, autoarea alcătuiește, în prima parte a cărții („Nimic nu mi se datorează din tot ceea ce știu că am fost, cred că sunt, sper că voi fi...”), o scurtă autodefinire din care se poate constata apartenența ei la „adevărata credință: ortodoxia răsăriteană” și, de aici, crezul său, arta sa de a trăi izvorîtă din sintetica zicere duhovnicească „muncește și te roagă”, călăuzită în scrisul său de îngeru-i păzitor, transcriind pe hîrtie tot ce Conștiința de sus îi dictează. Tot aici, întîlnim și un sfat, adresat semenilor, demn de luat în seamă, deși autoarea mai are mult pînă la senectute, cînd se dau sfaturi urmașilor, acela de a nu tăcea, socotind tăcerea rău cel care amenință pe toți. Partea doua a cărții, ce conține versuri și proză, este precedată de o Poveste de vară (două povești: una spusă de bunic și una de bunică, două lecții, după cum le consideră autoarea) dedicată bunicilor din Davideni, Elena și Jean Trifan, „două zîmbete de lumină, peste altă lumină - aceea a copilăriei mele”.

Urmează, pentru cititorii care vor avea bucuria de a ține în mînă această carte, o poveste adevărată a devenirii sale întru credință, ale cărui rădăcini se află încă din fragedă copilărie, cînd, constată acum, la maturitate, că, avînd „primii pași mici și tare nesiguri...”, era purtată „mai mult de pașii părinților”.

Fără acest text lămuritor, cititorul nu ar putea înțelege pe deplin bogăția versurilor populare, rămase de la bunici „în carnețelul cu «învelitoare verde»”, pe care le publică în cărticica de față, îndeplinind, totodată, o mare datorie față de cei care i-au îndrumat pașii copilăriei cu înțelepciune și dreaptă credință.

După ce consemnăm frumusețea și ineditul „Legendei broaștei țestoase a păianjenului și a albinei” și a celor „două povești insolite”, dar privind în ansamblu cartea de acum a Anei Vîrlan, putem afirma că ea se constituie într-un omagiu adus de autoare bunicilor ei, păstrători ai credinței și ai tradițiilor, înțelepți și buni gospodari, care au știut să trăiască și să-și crească frumos proprii copii, nepoți și strănepoți, așa cum au învățat de la moșii și de la strămoșii lor; într-un pretext pentru o evocare plină de căldură, de nostalgie, evocare ce se transformă într-o pagină autentică de literatură în care descoperim imaginea, de un realism tulburător, a unei lumi pe cale de dispariție, realizată pe măsura talentului său scriitoricesc.

Și, nu în ultimul rînd, cartea este o culegere de înțelepciune populară, ce se adaugă zestrei valoroase adunate în timp, de la cronicari și pînă astăzi, Ana Vîrlan înscriindu-și numele în cuprinzătoarea și selecta listă a culegătorilor și păstrătorilor noștri de folclor literar. Postfață la vol. Din drag, cu dor... (numai pe jumătate folclor), Ed. Crigarux, Piatra-Neamț,

Constantin TOMȘA

Note de lector

REMEMORĂRI NEMȚENE

MAI 2009

4/1923, n. la Piatra-Neamț, Paul Vasiliu, profesor de filosofie, psihologie, pedagogie, inginer, inspector școlar, director al Grupului Școlar de Chimie din Piatra-Neamț, om de o aleasă cultură, autor a numeroase articole și al ,,Monografiei Școlilor Normale din Piatra-Neamț (1912-2002)”.

● 5/2009, d. Simona Vasiliu-Chintilă (n. 15. 10. 1928, Piatra-Neamț), artist plastic, absolventă a Liceului de Fete (actualul Colegiu Național „Calistrat Hogaș” din Piatra-Neamț), apoi a Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” și după absolvire cadru didactic al acestuia. Numeroase expoziții personale și distincții, în țară și peste hotare.

● 5/2006, d., Văratec, Zoe Dumitrescu-Bușulenga (n. 20. 08. 1920, București), critic și istoric literar, comparatistă, profesor universitar (din 1971), director al Institutului de Istorie și Teorie Literară ,,George Călinescu” (din 1973), membru corespondent (1974), apoi titular și vicepreședinte al Academiei Române; a condus Accademia di Romania de la Roma (1991-1997). Distinsă cu ordinele Meritul Cultural (1971), ,,23 August” (1974), ,,Kiril și Metodie (1977), Meritul Cultural Italian, în Grad de comandor (1978) și Premiul Herder (1988).

● 9/1947, n., Slobozia, com. Roznov, jud. Neamț, Vasile Pruteanu, profesor de istorie, director de gimnaziu (com. Rediu – Neamț) și de liceu (Roznov), inspector șef adjunct al Inspectoratului Școlar Neamț, prefect al județului Neamț (ianuarie 2001-august 2003), deputat în Parlamentul României, în prezent, președinte al Consiliului Județean Neamț..

● 10/1947, n., Muncelul de Sus, județul Iași, Mircea Zaharia, fiu de învățători, absolvent al Facultății de Filologie a Universității ,,Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1970), parcurge toate treptele ierarhiei la Teatrul Tineretului din Piatra-Neamț, de la referent literar la director (1972-1991), din 1990, devine redactor și apoi secretar general de redacție la cotidianul ,,Ceahlăul”, funcție deținută și în prezent. Este membru fondator și redactor șef al revistei ,,Apostolul”, seria nouă, din 1999 și în prezent.

● 10/1971, d., București, compozitorul, dirijorul Mihail Jora (n., Roman, 18. 08. 1891), membru al Academiei Române (1955). Studii: Conservatorul din Iași (1909-1911), Facultatea de Drept, Iași (1909-1912), Conservatorul din Leipzig (1912-1914). A îndeplinit diferite funcții: director muzical (Radiodifuziunea Română, 1928-1962), rector al Conservatorului (București, 1941-1947), dirijor, pianist, consilier artistic al Filarmonicii și al Operei Române (București, 1931-1945). A fost unul din membrii fondatori ai Societății Compozitorilor Români; membru al Institutului Max Reger din Bonn (1948) etc.

● 13/1912, n., Piatra-Neamț, Constantin D. Borș (d. 10. 01. 1998, Piatra-Neamț), unul dintre cei mai iluștri profesori de matematică din învățămîntul liceal din România, întemeietor al ,,școlii” de matematică din județul Neamț, colaborator la publicațiile: ,,Revista de matematică”, ,,Pitagora”, ,,Buletinul Matematica”, ,,Gazeta de Matematică și Fizică” ș. a. Pentru activitatea didactică, la catedră, și de cercetare științifică, a fost distins cu titlurile de ,,profesor fruntaș” (1965),

,,profesor emerit” (1970), ,,cetățean de onoare” al municipiului Piatra-Neamț (1995). Cu pseudonimul Lucian Mircea a semnat versuri în presa literară, a fost animator al cercului literar ,,Slova Nouă” din Piatra-Neamț, în 1947 a alcătuit, împreună cu Constantin Prîsnea, Dumitru Almaș, Har. Mihăilescu, Constantin Gavriliu, Nichita Bistriceanu ș. a., prima filială, din Piatra-Neamț, a Uniunii Scriitorilor. A obținut locul I la un concurs de sonete inițiat de revista ,,Contemporanul” (1947), locul al II-lea revenindu-i lui Ștefan Augustin Doinaș.

● 14/1945, d. și înmormîntat la Mizil, cînd se întorcea din exil, Leon Mrejeru (n., 10. 02. 1879) distins învățător. În 1968, cînd a murit și soția sa, învățătoarea Eugenia Mrejeru, osemintele îi vor fi aduse în cimitirul din Piatra-Neamț.

● 15/1909, n., la Samara (Rusia), Vladimir Lașcu (d. 24. 12. 1996), remarcabil profesor de educație fizică, publicist.

● 15/1925, n., Roman, Savin Bratu, (d. 4.03. 1977, București), pseudonimul lui Raul Baraș. S-a dedicat cariere didactice și a fost, pe rînd, la Universitatea din București, asistent, lector, conferențiar, profesor, obținînd titlul de doctor în filologie (1969) cu teza ,,Ion Creangă”.

● 19/1913, s-a dezvelit statuia lui Mihail Kogălniceanu din Piatra-Neamț. A vorbit profesorul Panaite Criveț. Textul cuvîntării a fost publicat într-o broșură, director al Liceului ,,Petru Rareș”, inspector școlar.

● 21/1936, n., Solonț, jud. Bacău, Constantin Cucu, absolvent al Facultății de Filosofie – secția ziaristică – a Universității din București (1958), reporter la ziarul ,,Apărarea patriei” (1958-1960), profesor și director de școală la Zemeș – Bacău (1961-1966), director al Casei de Cultură din Moinești (1966-1967), șef de secție la ziarul ,,Ceahlăul” (1968-1974), inspector cu probleme de învățămînt la UJCM-Neamț (1974-1989), consilier principal la Bibliopolis S. A. Piatra-Neamț (după 1989), redactor șef al revistei de cultură ,,Asachi”, seria nouă (1991-2005), redactor șef al săptămînalului ,,Informația Primăriei” din Piatra-Neamț (1996-2002).

● 31/1859, n., Români, Gheorghe Nicolau, ilustru institutor, revizor școlar, apreciat de ministrul Spiru Haret, care a participat la inaugurarea Școlii de Băieți nr. 3 din Mărăței, Piatra-Neamț (astăzi Școala Nr. 2).

● 31/1908, d., la Piatra-Neamț, Nicu N. Albu, prefect al județului Neamț (1885-1888 și 1895-1899), primar (Piatra-Neamț, 1901-1904; 1907), deputat (1891-1895), senator (1905-1907; 1907-1908); absolvent al Facultății de Medicină din Berlin. Este unul dintre cei care au sprijinit dezvoltarea economică a județului Neamț (construirea de poduri, șosele, străzi, a liniei ferate Bacău – Piatra-Neamț, introducerea iluminatului electric în Piatra-Neamț; amenajarea Parcului ,,Cozla”; a sprijinit apariția unor publicații liberale: ,,Mișcarea liberală”, ,,Propășirea”, ,,Munca”. A condus timp de 30 de ani Organizația PNL Neamț și s-a bucurat de aprecieri deosebite din partea lui Mihail Kogălniceanu, I. C. Brăteanu, I. G. Duca, V. A. Urechia și a altor fruntași liberali.

Petru Diaconu: *halucinant, ludic, nostalgic*

Dacă e să-l credem pe Picasso, care afirma că „pictura e doar un alt fel de a ține un jurnal”, atunci putem înțelege picturile ca pe niște reprezentări ale reflecțiilor artistului – de zi cu zi. Plăsmuirile lui Petru Diaconu, asemenea pieselor unui puzzle uriaș, alcătuiesc imaginea unui univers fremătînd de miresmele unei energii vitale ce explodează în fiecare formă. Păsări, pești, bufnițe ori fluturi, toate respiră însuflețind acest microcosmos netulburat în armonia sa. Aceste mici instantanee ale paradisului absorb privitorul fără putință de sustragere, ademenindu-l, hipnotizîndu-l, mîngîindu-l cu simfoniile sale de culoare.

Peștii, lunecoșii locuitori ai subacvaticului, insinuează pătrunderea într-un subconștient în care nebulosul capătă contur, căci prin arta sa, pictorul reușește să pună stăpînire pe acesta, dînd formă amorfului, precum un Deus care tinde să ordoneze lumea pe care a creat-o. Ni se dezvăluie astfel o lume în care maleficul nopții e totalmente îmblînzit: bizare creaturi ale nopții, bufnițele ne pironesc cu priviri hipnotizante, dar nu ne înspăimîntă. Departe de imaginea unor păsări nefaste și reci, ele ne transmit mai degrabă o duioșie nostalgică, care ne face să plonjăm în copilărie, reamintindu-ne de farmecul poveștilor, în care răul rămîne ferecat în paginile cărții. Chiar și peștii cu irizații fosforescente, înotînd într-un univers ocrotitor, ne trezesc un ceva familiar, o nostalgie după paradisul matern.

Latura aceasta nostalgică se regăsește în mai toate lucrările lui Petru Diaconu, revelîndu-se cel mai vădit în tabloul Copilărie, o metaforă plastică a paradisului. Într-o permanentă încercare de a redefini lumea, artistul, rămas un Copil Mare, se joacă întruna cu închipuirile sale și combină armonios simbolurile, zămislind forme neobișnuite: copaci ce înfrunzesc direct din trunchiuri, femei înaripate, bufnițe cu trup de fluturi. Nu aflăm nicio limită în acest ludic fascinatoriu al imaginației.

În aproape tot imaginarul lui Petru Diaconu există o chemare spre matern, spre Mama eternă, blîndă și ocrotitoare. Toate făpturile create de ea poartă în ele acest dor. Formele pline, voluptoase ale acestora mustesc de feminitate. Ca pentru a afirma puterea de regenerare a vieții, vegetativul țîșnește, invadînd obsesiv fiecare tablou. Pămîntul inundat de șuvoiul nestăvilit al creației se transformă într-un spațiu al visului, respiră bucurie, lumină și culoare.

Creaturile înaripate, entități cu trupuri eterate și aripi de fluture ori frunze, sunt poate cele mai complexe lucrări picturale, purtînd în ele infinite semnificații și corelări. Dacă toate făpturile lui Petru Diaconu sunt desprinse de la sol, plutind într-o lume descătușată de terestru, astfel spiritualizîndu-se, transformîndu-se în animale fabuloase, încărcate de mister, aceasta nu poate să însemne decît că arta, prin grația pe care i-o oferă imaginația, e un mijloc de comunicare cu divinul, cu sublimul de dincolo de noi: elanul unui suflet în căutarea extazului. Dinspre întuneric, încetul cu încetul, par să se apropie de ochiul nostru: aproape forme, aproape îngeri – între noi și Cerul interiorității noastre.

Semințele, oferite vederii cu obstinație aproape obscenă, atît în aceste trupuri puternic erotizate – trupuri cu sîni și sex de femeie aparent lipsite de identitate, prin stilizarea capetelor –, cît și în merele tăiate în jumătate, ne apropie de carnalitate, manifestîndu-se ca expresii ale unor dorințe senzuale. Susținute de aripi uriașe, corpurile respiră vitalitate, purtînd emblema unui simbol preponderent feminin.

Și totuși, depășind dualitatea carne-spirit, terestru-divin, prin acest zbor-extaz înafara materiei carnale, în imaginea unor suflete cu înveliș de carne ce plutesc în înălțimi transpare o altă semnificație: erosul ne poate spiritualiza. Semințele vieții amintesc de promisiunile unei lumi care nu va cunoaște moartea. Privind tablourile artistului, ne regăsim transfigurați. Acesta este și rolul artei, iar arta lui Petru Diaconu reușește acest lucru cu prisosință.

Anamaria JUMANCA

PROIECT DIDACTIC

În cadrul procesului instructiv-educativ, profesorul trebuie să aleagă ansamblul optim de metode, mijloace, forme de organizare, să realizeze combinații variate ale acestor elemente ale procesului instruirii, astfel încît elevul să fie antrenat în funcție de particularitățile sale, afirmîndu-și creativitatea și originalitatea.

Profesorul gîndește un anumit mod de introducere a elevului în situația creată, de îndrumare a lui în rezolvarea sarcinii, pînă la finalizarea și evaluarea acesteia. Uneori, se apelează la soluții de adaptare sau la alegerea altei modalități ad-hoc, în scopul eficientizării actului didactic.

Consider că elevii sunt mult mai receptivi la orele de curs, dacă se îmbină armonios metodele tradiționale cu cele moderne. Spre exemplu, la etapa de caracterizare a personajului, folosindu-se, printre alte metode, cea a HOROSCOPULUI, metodă modernă, antrenantă, prin care sunt stimulate intuiția, spiritul de echipă și de problematizare, motivarea unei anumite situații, interesul elevilor va fi sporit.

Am aplicat această metodă în cazul romanului Maitreyi, de Mircea Eliade.

Profesor: Zugravu Oana

Obiectul: Literatura română

Clasa: a X-a

Unitatea: Romanul

Tema: Maitreyi - caracterizarea personajului

Tipul lecției: mixtă

Scopul lecției: consolidarea cunoștințelor

Competențe specifice:

1. identificarea particularităților personajului din romanul existențialist/al experienței;

2. compararea unor viziuni despre lume, despre condiția umană reflectate în textul dat;

3. identificarea și analiza principalelor componente de construcție a personajelor;

4. studierea detaliilor de ordin interior și exterior, explicîndu-se ce se urmărește prin alternarea descrierii cu narațiunea și dialogul;

5. argumentarea unui punct de vedere privind condiția personajului;

6. compararea și evaluarea unor argumente diferite, pentru formularea unor judecăți proprii;

7. formarea unei atitudini față de conduita personajelor și motivarea acesteia.

Resurse: textul - Maitreyi, de Mircea Eliade; capacitățile receptive normale ale elevilor; timp - 50 min..

Strategia didactică:

a) Metode și procedee: Metode pentru realizarea sensului, pentru asigurarea retenției și a transferului - metoda horoscopului; problematizarea; dezbaterea.

b) Forme de organizare a activităților elevilor: activitatea frontală, în alternanță cu activitatea pe echipe;

c) Mijloace de învățămînt: Manual de limba și literatura română, clasa a X-a, Grup Ed. Art, București, 2005; fișele elevilor pentru rezolvarea probelor date ca sarcini în activitatea lor pe grupe;

d) Material bibliografic: Simion, Eugen, Scriitori români de azi, vol.II, Ed. Cartea Românească, București, 1976; Marino, Adrian, Hermeneutica lui Mircea Eliade, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1980; Chiprian, Cristina; Ciupercă, Livia, Alternative didactice, Editura Spiru Haret, Iași, 2002.

Desfășurarea activității didactice

Profesorul anunță noul subiect, obiectivele urmărite, organizează clasa. Se discută despre particularitățile personajului din romanul existențialist și despre modalități de construcție a acestuia. Va fi aplicată în continuare metoda menționată anterior.

Metoda horoscopului - utilizată pentru caracterizarea personajelor. Se organizează grupe de cîte 4 elevi și se desfășoară următorii pași:

A) Citirea/studierea în mod individual a unui text(povestire, roman cu mai multe personaje), în cazul acesta, romanul Maitreyi, de Mircea Eliade;

B) Alegerea/desemnarea unui personaj pentru discuție(cîte unul pentru fiecare echipă sau același pentru toate echipele) - Maitreyi;

C) Citirea trăsăturilor/descriptorilor fiecărui semn zodiacal(acestea vor fi date elevilor pe fișe);

D) Opțiunea fiecărei echipe pentru încadrarea personajului în sfera unui semn zodiacal;

E) Prezentarea în fața clasei a opțiunilor și a argumentelor justificative, urmată de discuții;

F) Descoperirea unei alte soluții, mai potrivite(eventual) sau îmbogățirea argumentării.

Ca material didactic, alături de textul literar, se utilizează fișa cu caracteristicile fiecărei zodii, exprimate în termeni comportamentali. Discuțiile și controversele ar putea porni de la identificarea unor trăsături ale personajului vizat sau luarea în considerare a unor aspecte nesemnificative.

În urma prezentării opțiunilor și a dezbaterii, majoritatea elevilor consideră că trăsăturile semnului zodiacal Gemeni se potrivesc cel mai bine pentru personalitatea personajului feminin Maitreyi.

Ei au adus următoarele argumente pentru a-și susține opinia: complexitatea acesteia(poetă, preocupată de filozofie, apreciată în cercurile intelectuale bengaleze; copil, însă, în același timp, femeie; protocolară uneori, chiar disprețuitoare, alteori - pasională, tandră; mistică etc.), reieșind de aici încadrarea la trăsăturile multilateral, perspicace; se dăruiește total în iubire, fiind un personaj emblematic în acest sens; apropierea de Allan este firească, iar dragostea este plină de devotament și naturalețe; aceasta devine pentru erou un univers, căci el vrea să descopere tot ce este fascinant în viața ei etc.(personajul se încadrează astfel la trăsăturile magnetic, altruist); este un personaj exotic, misterios, fără ca Allan să-i poată desluși vreodată taina etc.(ambiguu); sacrificiul acesteia în și pentru iubire atrage neliniștea sufletului , dar și sacralitatea acestuia, cei doi, prin iubirea lor, înălțîndu-se cu mult peste condiția umană. Maitreyi este o întruchipare a idealului feminin.

Controversele au apărut din cauza trăsăturii „capricios", despre care s-a considerat a fi nepotrivită personajului. Au existat încadrări și în alte semne zodiacale, însă prin prea puține trăsături care să se potrivească eroinei, nefiind astfel susținute(de exemplu: intuitiv, hipersensibil - Rac; intuitiv, estetic - Balanță; pasionat, senzual - Scorpion).

Elevilor li s-a solicitat, ca sarcină de lucru pentru acasă, să realizeze caracterizarea personajului, avînd drept reper încadrarea în semnul zodiacal Gemeni.

Prof. Oana ZUGRAVU
Colegiul Tehnic de Transporturi, Piatra-Neamț

SERBAREA ȘCOLARĂ - EDUCAȚIE ȘI PROVOCARE

Vocația de învățător presupune aptitudini și capacități intelectuale, dar și un foc sacru venit să contopească aceste calități în folosul celor încredințați spre formare. Dascălii, urmînd un viguros filon istoric, au fost și au rămas veritabilii misionari ai neamului, semănători ai lumini prin toate colțurile țării. Ei continuă tradiția de a organiza serbări școlare, care vor rămîne peste vremi momente de bucurie sufletească, prilej de manifestare inedită și nestingherită a valențelor native ale copiilor în fața părinților, gata de a oferi zîmbete, flori sau lacrimi de bucurie și recunoștință.

Serbarea școlară este o activitate creatoare, plăcută, care contribuie la socializarea colectivului de elevi, la întărirea legăturii școală - familie și nu în ultimul rînd la dezvoltarea personalității elevilor stimulînd dezvoltarea limbajului, a vocabularului, a spiritului de observație și a memoriei, contribuind la dezvoltarea gîndirii și îmbogățirea volumului de cunoștințe.

În fiecare an școlar, cu fiecare generație, am căutat să descopăr și să cultiv talentele copiilor, calitățile de ritm, grație, armonie, mișcare, găsind pentru fiecare un rol, locul într-o anumită formație, o poezie, un cîntecel.

În școala noastră, există tradiția organizării serbărilor de sfîrșit de an școlar și cu ocazia unor evenimente în apropierea cărora se desfășoară (Crăciun,Paști, 8 Martie, 1Iunie).La început este mai greu, deoarece, alegerea repertoriului, planificarea repetițiilor,selectarea copiilor impun un ritm de muncă mai alert, sincronizat cu disciplină și rigurozitate. Și în acest an școlar ca și activitate extracurriculară am organizat serbare școlară dedicată zilei de 8 Martie desfășurată pe cicluri de învățămînt:preșcolar, primar și gimnazial.

Numai inimă și suflet, doamnele învățătoare Aflorei Doina, Cozma Elena și Baboi Elisabeta de la Școala cu clasele I-VIII Pluton, structură a Școlii cu clasele I-VIII Stînca, s-au întrecut în alcătuirea programului care a cuprins: recital de versuri, cîntece dedicate mamei și o scenetă în care actorii au fost elevii clasei a III-a. Drept spectatori au fost mamele și bunicile elevilor școlari și preșcolari, iar ca invitat special doamna Gabor Viorica, învățător - responsabilul Comisiei metodice a învățătorilor din structură. Cadrele didactice din unitatea noastră pregătesc și desfășoară activități educative în școală și în afara ei, conform planificărilor propuse în fiecare semestru.

Plini de voie bună, școlarii și preșcolarii și -au îmbrățișat cu drag și iubire cele mai iubite ființe din viața lor, înmînîndu-le flori și felicitări confecționate de ei în cadrul orelor de educație plastică,abilități practice și educație tehnologică.

Este fascinant atunci cînd trăiești alături de ei bucuria succesului, să îi vezi cum își stăpînesc timiditatea, cum trăiesc bucuria reușitei. Cînd apar micii artiști, recitatori, cîntăreți ori dansatori îmbrăcați în costume superbe trezesc spectatorilor emoții și smulg ropote de aplauze. Serbările școlare produc, în primul rînd, o plăcere estetică, îi fac să se bucure, să sufere, să rîdă, să plîngă, să iubească sau să se revolte, să ia atitudine, le înaripează gîndirea, le înflăcărează inima pentru tot ce este nobil și bun.

Renunțarea la aceste serbări sau activități extracurriculare ar însemna sărăcirea vieții sufletești a copiilor, privarea lor de sentimente și emoții de neînlocuit dar și încetarea activității culturale din lumea satului, care este aproape inexistentă.

Înv. Elisabeta BABOI
Școala cu clasele I-VIII Pluton

Să protejăm mediul în care trăim!

(urmare din numărul trecut)

De fapt una din activitate vizează răspîndirea de saci menajeri în comunitate, activitate sprijinită de partenerii de proiect. Desigur că aceste activități necesită timp și muncă multă.

Consider că nici o muncă nu este grea, atunci cînd o faci cu dragoste pentru oameni și pentru satul în care trăiești. Sunt convinsă că școlarii de azi vor fi cetățenii de mîine ai satului și că ei vor ști să prețuiască toate darurile cu care Dumnezeu a înzestrat satul Cut.

Avem pădure, avem apă curgătoare, luncă, pîraie, pămînt mănos bun pentru agricultură, avem vecini de vază-satele cu care ne învecinăm, avem instituții importante în sat. Să învățăm să le respectăm și să le protejăm!

Cu toții trebuie să înțelegem că satul este al nostru, al tuturor și că cei care vor veni după noi au dreptul să se bucure și ei de aer curat și sănătos, de cîntecul păsărelelor, de susurul apelor limpezi, de uliță curate, de pomi verzi....de un sat frumos și curat.

Înv. Aurora HUMULESCU
Școala Cut

CARACTERUL APLICATIV AL EXPERIMENTULUI ÎN CLASELE PRIMARE

Experimentul este definit și ca „ procedeu de cercetare în știință, care constă în provocarea intenționată a unor fenomene în condițiile cele mai propice pentru studierea lor și a legilor care le guvernează."

Din punct de vedere didactic, experimentul poate și trebuie folosit pentru dezvoltarea spiritului de investigare, a curiozității științifice. În funcție de scopul didactic urmărit experimentul poate fi:

1. Experimentul cu caracter demonstrativ- realizat de profesor în fața clasei și

presupune asigurarea unei pregătiri teoretice care sunt actualizate sau prezentate cunoștințele teoretice care vor fi utilizate pe parcursul desfășurării experimentale sau la stabilirea concluziilor.

2. Experimentul cu caracter de cercetare se aseamănă cel mai mult cu experimentul ca metodă de cercetare, elevii execută anumite experiențe prin care provoacă un fenomen pentru a observa, studia și interpreta proprietățile acestui fenomen.

3. Experimentul cu caracter aplicativ urmărește confirmarea experimentală a unor cunoștințe științifice anterior dobîndite.

Utilizarea metodei experimentului este condiționată de existența unui spațiu școlar adecvat (laborator școlar) și a unor mijloace corespunzătoare(aparatură de laborator, truse, montaje).

Chiar din clasa I le formăm elevilor deprinderea de a observa mediul înconjurător. Pentru formarea oricăror noțiuni noi, am pornit de la ceea ce este apropiat elevului, de la ceea ce-l înconjoară și-i este accesibil(plante, animale,fenomene ale naturii, schimbări determinate de anotimpuri în floră și faună, evoluția plantelor și a animalelor în raport cu acestea, relații simple care se stabilesc între acestea sau între acestea și natură). Interesant s-a dovedit a fi pentru elevi următorul experiment. În cursul lunii februarie elevii au pus mai multe rămurele în cîteva borcane cu apă, așezate în medii de lumină și căldură diferite, unele cu îngrășămînt, altele fără. Prin luna martie s-a observat că rămurelele care au avut condiții prielnice de mediu au înmugurit iar apoi au înflorit. Elevii pot efectua zilnic un experiment prin care ei pot observa etapele

dezvoltării unei plante de la stadiul de sămînță pînă la cel de plantă. Astfel, pe o farfurie ei pun cîteva boabe de grîu așezate pe o bucată de vată îmbibată cu apă. Așează farfuria la lumină și o udă zilnic. În maxim 14 zile pot admira plantele.

În predarea lecției „Alcătuirea solului" am pornit de la următorul experiment . Fiecare elev a avut o eprubetă care conținea sol. La întrebarea „Din ce este alcătuit solul?" elevii au analizat solul din eprubete, apoi au dat răspunsuri de forma „grăuncioare de diferite forme, culori și mărimi diferite de pămînt, resturi de plante". Toate acestea fiind observate cu lupa. Adăugînd apă, elevii au observat bulele de aer care se ridică din eprubete, de aici au desprins concluzia că în sol există aer. Învățătorul va demonstra că în sol există și apă. Pentru aceasta se pune pămînt într-o eprubetă care se încălzește cu ajutorul lămpi cu spirt. Deoarece pereții eprubetei s-au aburit, elevii își dau seama că pe pereții eprubetei au apărut vapori de apă care se transformă în picături de apă. De aici au desprins concluzia că solul conține apă.

La lecția „Apa și însușirile ei", elevii au experimentat faptul că apa este un corp lichid, este transparentă, nu are gust și nici miros. Pentru a trăi, plantele au nevoie de apă. Am demonstrat cum ajunge apa din pămînt la plantă. În două pahare elevii au pus apă respectiv ulei. În fiecare vas s-a așezat cîte o plăntuță. După cîteva zile elevii au observat că planta din vasul cu apă este verde și frumoasă, iar planta din vasul cu ulei a murit. Explicația este simplă: planta din primul vas a avut apa necesară vieții. Ea a fost absorbită de rădăcina plantei. în lipsa apei planta moare.

Pentru constatarea însușirii de dizolvant, am cerut elevilor să pună zahăr într-un pahar cu apă. Au observat că zahărul se depune pe fundul paharului rămînînd acolo. Cu ajutorul unei linguriță se amestecă compoziția pînă cînd zahărul se dizolvă. Acesta s-a dizolvat datorită agitării, fără de care solidul nu s-ar fi dizolvat. Același experiment s-a reluat folosind sarea, iar concluzia a fost simplă: apa dizolvă zahărul și sarea.

Experimentul, calea fundamentală în predarea științelor, este considerat un pilon de susținere a metodelor active, deoarece determină elevii să aibă o atitudine activă în procesul de învățare.

Înv. Aurelia VRÎNCIANU
Școala cu clasele I-VIII Pluton

PLANETA MAIMUȚELOR

Darwin l-a smuls pe om din brațele lui Dumnezeu și l-a pus în brațele maimuței. Evident, conform operei "Originea speciilor", de la care se împlinesc un număr de ani. Comunistul l-a luat pe om din brațele maimuței și l-a pus în brațele Partidului Unic , adică a unei abstracțiuni. După Revoluție, omul iar a fost "săltat". S-a întors în brațele Celui de Sus. Dovezi? Manualul de biologie de clasa a IX-a, unde poți citi: "fiecare celulă, fiecare frunză, fiecare insectă sau oricare organism, Dumnezeu le-a creat". Manualul a fost editat în 2002 de către Ministerul Educației. Cartea editată la Oradea , poartă un titlu elocvent: "Măiestrie și strălucire divină în biosferă". Autoarea manualului, Maria Popa, precizează pentru toți învățăceii că: "plantele și...au fost făcute în treia" zi a săptămînii de creație, conform afirmațiilor scripturale. Cîtă acribie, dom'le! Manualul s-a realizat în vremea ministrului Hărdău în 2006, care a reușit să fie mai catolic decît Papa de la Roma, ce a recunoscut parțial darwinismul.

Se împlinesc 200 de ani de la nașterea lui Darwin și 150 de ani de la apariția operei sale fundamentale legată de originea omului. România este singura țara din U.E care a scos darwinismul din programa școlară. Atenție, deși U.E. recomandă predarea în școli a " teoriei evoluționiste ca principală teorie științifică". Libertatea de gîndire este unul din drepturile omului. Cine vrea să creadă că se trage din maimuță, poate să o facă. Cine-i convins că lumea e o creație divină, e la fel de îndreptățit la opinie și respectarea dreptului său. Asta nu înseamnă că prețuirea noastră pentru biserică scade. Problema e alta. V-ați gîndit vreodată ce e în capul elevului studios, preocupat de apariția vieții pe Terra? Pe cine să creadă, pe Darwin, pe proful de biologie sau pe preotul de la religie? Aud? Se pare că avem un învățămînt vraiște. Subscrieți? Într-un veac în care vorbim despre internet, problemele fundamentale ar trebui să fie clare, nu sub papuc politic! Este?

Dumitru RUSU

Bate la ușă

FESTIVALUL NAȚIONAL DE TEATRU "ZIMBRUL DE PIATRA"

După o sincopă de un an, Festivalul de Teatru organizat sub oblăduirea Casei de Cultură a Sindicatelor Piatra Neamț revine în prim- planul vieții culturale a urbei, și nu numai.

Organizat în continuare sub egida și cu sprijinul Asociației Naționale a Caselor de Cultură ale Sindicatelor din România, Festivalul se bucură efectiv și de deschiderea primarului Gheorghe Ștefan către evenimentele ce pot să aducă aură și personalitate orașului, după cum beneficiază extrem de succesele TEATRULUI VOSTRU, patronat de Compania de Teatru "Draga Olteanu Matei". Înființat în urmă cu aproape două decenii, Festivalul de Teatru "Yorick" se naștea din inițiativa animatorului cultural Dumitru Luca, directorul Casei de Cultură, el însuși actor și regizor, fost student al IATC București și coleg cu nume de marcă ale teatrului românesc. Al doilea nume implicat în inițiativa pomenită era Gheorghe Hibovschi, pe atunci mentorul trupei de teatru a Casei de Cultură, un veșnic împătimit al căutărilor teatrale. S-a constatat însă destul de repede că e destul de greu să întocmești un repertoriu de festival cu texte de sau despre Shakespeare. Nici lui Emil Boroghină, la Craiova, lucrul acesta nu i-a ieșit, nici cu profesioniști, așa că Festivalul Shakespeare a devenit bienal și cu participare internațională, mioritici neavînd o prestație anuală concludentă.

Revenind la oile noastre, trebuie să precizez că, începînd din acest an, din inițiativa Doamnei teatrului românesc DRAGA OLTEANU MATEI, cetățean de marcă al urbei noastre, Festivalul se va numi ZIMBRUL DE PIATRA. Un patriotism local exagerat, aș zice. Și niței pripit. Dacă ar fi după mine aș spune că ce-am luat pe mere, am dat pe pere. Pentru că mi-e tot atîta dacă dau premiul "Yorick" spectacolului "Muza de la Burdujeni", sau dacă dau premiul "Zimbrul de Piatra" unui "Hamlet", de-o pildă. Dar astea sînt mofturi de fată bătrînă, repertoriul festivalului, după cum spunea actrița Draga Olteanu Matei, axîndu-se în continuare, cu preponderență, pe dramaturgia românească. Așadar, anul acesta vom putea urmări pe scena Festivalului texte semnate de Matei Vișniec, Tudor Mușatescu, A. de Herz, Costache Negruzzi, Victor Eftimiu, Vasile Alecsandri, Nicolae Iorga, în spectacole prezentate de trupe ale caselor de cultură și ale altor așezăminte culturale din Piatra Neamț, Roman, Galați, Iași, Brașov, Medgidia, Botoșani, Reghin, Lugoj, trupe cu sumedenii de premii naționale și internaționale la activ, dar, mai presus de toate, cu o participare concludentă la vechile ediții ale festivalului pietrean.

Mircea ZAHARIA

OLIMPIADA ROTAȚIEI PERSONALULUI

Popor blajin și vegetal, românii nu au avut alt sport național în afara oinei, și aceasta, prea puțin cunoscută și mai de loc practicată, fiindcă era de pe la țară, unde-o jucau țăranii, pe toloacă.

Așadar, ce se gîndiră piticii guvernamentali? la să ne afirmăm și noi, în concertul națiunilor, cu ceva nou, cu care să batem la poponeață marile națiuni ale lumii care și-au tras spuza pe turtă cu fotbal, cu rugby, cu crichetul. Poate că vom intra în Cartea Recordurilor, avînd mai multă audiență pe canalele internaționale, îmbinînd, sui-generis, sportul cu politica.

Din spumele fierbinți ale agitatei vieți parlamentare s-a născut, precum Afrodita din cele ale mării, o idee cu parfum european, dar cu duhoare de Cotroceni: descentralizarea.

La început a fost dureroasa zvîrcolire a Puterii, care pretinde că-i este imposibil să guverneze de la centru, avînd opoziția din teritoriu, ca o sulă în coaste, după cum propovăduia Mogulul. Singura soluție, fără încă o revoluție, ar trebui să fie rotația cadrelor un adevărat sport național. Să te ții, neică, rotație de personal! Din patru-n patru anișori, toate funcțiile de conducere la nivel local, de la șef de birou pînă la director general, în administrație, sănătate, învățămînt, poliție, jandarmerie sau servicii conexe, tot ce este sinecură plătită din banii publici, totul participă la Olimpiada Rotației Cadrelor. Și e lume multă, nu glumă! De pomană se va munci careva pentru a ocupa vreun post de conducere, nici un rost nu mai are să se străduiască să fie corect, capabil, eficace, dacă nu ești în cărți, stai mata pe tușă, căci la concurs participă cine vrea, dar reușește cine trebuie, adică cine a cotizat, cine a contribuit la bunăstarea partidului de la care, nene lancule, atîrnă bunăstarea noastră.

DESCENTRALIZAREA

Ce competență, ce profesionalism, nimic nu este mai presus de interesele partidului și cine nu este cu noi, e un incapabil, un terchea - berchea, doi bani perechea. Afară cu acoliții ordinari ai vechiului regim, corupți și incompetenți, care nu au avut grijă decît de buzunarul propriu, noi avem oamenii noștri, mai deștepți decît ai lor! Fidelitatea lor trebuie răsplătită, căci politica se face pe bani și ca orice afacere, trebuie să facă bani.

Ce morală, cum adică, să murim calici după ce ne-am băgat în rahat pînă la gît? Să avem rezon, doar n-om fi proștii satului!

Descentralizarea înseamnă, pe de o parte, o degrevare a Statului de grija unor cheltuieli, care urmează a fi suportate de colectivitățile locale. Pe de alta, puterea locală va decide cine și ce va face, dacă este plătit din banul public. Desigur, aceasta ar fi soluția organizatorică, relațională și instituțională optimă, dacă nu ar fi balcanismul specific, abuzul și nepotismul tradiționale.

Ceea ce se va întîmpla este previzibil: samavolnicia, șpaga, lichelismul vor atinge noi culmi, spiritul fanariot, de jupuială și chiverniseală la repezeală se va perpetua devenind normă.

În Olimpiada Rotației Personalului, s-a început de la centru, prin epurarea ministerelor, unde oamenii noștri s-au fixat deja pe posturi. Sunt mai mulți decît sub regimul vechi, dar mai destoinici. Urmează o epurare la nivel local. Competiția șpăgilor s-a deschis. Partidul are nevoie de bani pentru campaniile ce urmează.

Dar ce se întîmplă, oare, în școlile patriei? Păi, se aplică același sistem: mai întîi, se fixează noii șefi, de la cei mari, pînă la mititei, directorașii cu adjuncții lor. Au reușit la concurs ? Bravo lor! Au muncit, au cheltuit, înlăturîndu-i pe cei reușiți acum un an, doi, care au fost, dar nu mai sunt pe felie. Noilor acoliți li se pregătește recompensa : concursurile de titularizare a cadrelor didactice, care se vor organiza la nivelul școlilor, deci la îndemîna directorașilor. Ca la orice concurs, se prezintă cine vrea, dar de reușit... Ați prins șpilul?

Mișcarea sportivă ia amploare în frumoasa țărișoară. Se concurează la proba de săritură în înălțime. Regula e simplă: sari cu banul. Cîștigă, în mod firesc, normal și tradițional, cel care sare mai sus cu banul.

Consiliul Europei s-a trezit din somnolență și ne-a avertizat că prea se politizează instituțiile statului, dar cui îi pasă, în fond, cîinii latră iar caravana trece și după noi, potopul!

Prof. dr. D. D. URSACHE

Managerul între deziderat și realitate

Stilul de conducere reprezintă un anumit mod de exercitare a leadershipului, caracterizat prin trăsături specifice ale relațiilor leader - subordonați. Cu alte cuvinte desemnează, în sens larg, felul în care se lucrează cu oamenii, iar în sens restrîns, ansamblul de atitudini și metode de lucru folosite de leader în exercitarea funcțiilor sale manageriale. Astfel, se poate vorbi de:

a) Stilul autocratic în care conducătorul ia singur majoritatea covîrșitoare a deciziilor, determină în amănunt activitatea subordonaților, le fixează sarcinile de munca și metodele de lucru. Stilul este eficace, dar generează tensiuni, frustrări, nemulțumiri, apatie și chiar rezistență din partea subordonaților. Este indicat în situațiile de criză, încordate, în care timpul, calitatea și fondurile bănești angajate sunt factorii determinanți.

b) Stilul democratic, în care conducătorul își implică larg subordonații individual sau în grup, în fixarea obiectivelor de atins, stabilirea strategiilor de urmat, evaluarea performanțelor realizate. Stilul este eficace, asigură stabilirea unor relații de bună colaborare leader - subordonați și a unui climat socio - afectiv plăcut, precum și independența de acțiune a membrilor grupului.

c) Stilul „laissez-faire", în care conducătorul lasă subordonaților săi întreaga libertate de decizie și de acțiune, le furnizează unele informații suplimentare și nu se interesează de desfășurarea activității acestora. Stilul conduce la înregistrarea unei eficiențe regresive a activității grupului (din cauza faptului că se lucrează la întîmplare, fără angajarea profundă în muncă a subordonaților) și favorizează, la început, instalarea unei atmosfere destinse de lucru.

Experiența a demonstrat însă că, de regulă, un leader nu practică în exclusivitate un singur stil de conducere și că nici un stil nu este potrivit pentru toate situațiile cu care se confruntă un conducător. În consecință, cea mai realistă abordare a stilului de conducere constă în considerarea acestuia ca fiind dependent de situația în care se exercită, de personalitatea conducătorului și de capacitatea subordonaților săi, ceea ce va determina același leader să utilizeze diferite stiluri de conducere.

Tipul liderului influențează în mod hotărîtor atît stilul de conducere cît și metodele de conducere folosite de acesta în exercitarea prerogativelor sale.

Un manager eficace trebuie să aibă viziune, realism și etică. Viziunea înseamnă o gîndire amplă, orientată spre viitor. Realismul presupune luarea în considerare a tuturor factorilor externi și interni. Etica presupune loialitate față de grup, provitate morală, principii etice și curaj.

Drd. Mihai FLOROAIA

VAX ALBINA

Inovatorii de la Educație lucrează la un proiect de salarizare a cadrelor didactice pe baza notelor pe care aceștia le vor primi de la elevi și părinți. Interesant, nu? Dascălii cu părul nins presimt că această inovație e începutul sfîrșitului. Că respectivul proiect, dacă devine realitate, va duce la debandadă și la scăderea calității învățămîntului. Parcă pînă acum ne-am aflat pe podiumul premianților. Cum s-a ajuns la această "năzbîtie"? S-a pornit de la realitate. De la faptul că în ultimii ani au apărut generații de absolvenți cu cîte 3 - 4 șefi de promoții cu 10 (zece) pe linie. Explicații? La licee și facultăți se intră cu medii mari. Mai ales dacă respectivele instituții sunt de prestigiu. Așa au apărut ploile torențiale cu 10 (zece) la tezele cu subiect unic și „bac". Ce dovedește acest lucru? Evaluatorii absolvenților se împart în: profi corecți, exigenți și profi de gașcă. Ultimii sunt dispuși să înțeleagă conjunctura corectă. Îi „iubesc" și „sprijină" pe absolvenți. Nu-i condamnăm dar nici nu-i admirăm.

Ce spun cadrele didactice despre notarea de către elevi și părinți? Multe. Majoritatea sunt indignate. Ascultați! „Cine să-mi pună mie notă, elevul care chiulește de la ore cu lunile?", „Părinții care în 4 ani n-au călcat niciodată pragul liceului? „Sau" Pe ce criterii mă notează părintele X, care a făcut șapte clase la f.f pe vremea comuniștilor? „Au" „explodat" și dascălii de prestigiu. „E o idee generată de niște neprofesioniști", „Pentru așa ceva ne-ar trebui zece ani de pregătire", „Ar trebui școliți părinții și elevii". E adevărat că acest sistem se aplică în State, dar în școala privată. Ori noi, nu ne comparăm cu yankeii. De ce proiectul în dezbatere nu e aplicat și în alte domenii? Și medicii ar trebui să fie plătiți după numărul de însănătoșiți, judecătorii după sentințele corecte iar polițiștii după numărul hoților încarcerați. Spaga să le rămînă ca supliment. Să-și ridice vile cît Titanicul.

Ce va urma? Toți profii vor deveni buni ca „pîinea lui Dumnezeu". Vor da note arătoase pentru a fi și ei notați de către „general" în mod corespunzător. În urmă cu ceva ani, site-ul www calificative . ro. lansa un experiment asemănător cu ceea ce se proiectează acum. Liceenii puteau să acorde pe site-ul respectiv, note pofilor. Și s-au acordat. Ce a ieșit? Vax albina! Nimic. În traducere curentă: Vezi să nu. Dascălii bine pregătiți și exigenți de tipul celebrilor C. Borș sau A. Rotundu de la faimosul Liceu „Petru Rareș", abia, abia au obținut note de trecere. Profii de gașcă în schimb, au fost răsplătiți cu note mari, nemeritate. Întrebare: Catalogul a devenit o povară în plus pentru profesor?

Dumitru RUSU

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ - director general; Florin FLORESCU - *director fondator*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Gabriela GRIGORE.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, prof. dr. D. D. URSACHE, Carmen DASCĂLU *(secretar)*, *Dorian RADU - tehnoredactare, foto.*

Prețul: 1 LEU